

Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit

Deutsch-Polnisches Musical in 2 Akten
Polsko-Niemiecki Musical w 2 Aktach

Preis: 2 EURO/10 PLN

Impressum:

Für die Inhalte verantwortlich sind die jeweiligen Autoren der Artikel.

Übersetzung: Agnieszka Scheerer-Palak, Eva Kornas

Herausgeber:

Dr. Stefan Daubner. D-85276 Pfaffenhofen, Niederscheyerer Str. 4,

Tel. +49 8441 898120

Der Nachdruck einzelner Texte dieses Heftes ist nur mit Genehmigung durch den Herausgeber erlaubt.

© Stefan Daubner, Pfaffenhofen 2025

Grafik (Logo): Daria Urban Kostyk Layout: Heide Sorn-Daubner

Cena: 2 EURO/10 PLN

Impressum:

Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.

Tłumaczenie: Agnieszka Scheerer-Palak, Eva Kornas, Antoni Urban

Redakcja:

dr Stefan Daubner. D-85276 Pfaffenhofen, Niederscheyerer Str. 4

Tel. +49 8441 898120

Przedruk tekstów z tej publikacji jest dozwolony tylko za zgodą wydawcy.

© Stefan Daubner, Pfaffenhofen 2025

Grafika (logo): Daria Urban Kostyk Układ: Heide Sorn-Daubner

Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit

Deutsch-Polnisches Musical in 2 Akten –
Polsko-Niemiecki Musical w 2 Aktach

Text/Tekst: **Georg Müntjes**

Musik/Muzyka: **Stefan Daubner**

Songtexte/Teksty Songów:

**Antoni Urban, Agnieszka Scheerer-Palak,
Roland Scheerer**

Eine Produktion des Schyren-Gymnasiums Pfaffenhofen
und des Musikschulkomplexes Poznan/
Spektakl Gimnazjum Pfaffenhofen i Zespołu Szkół Muzycznych w Poznaniu.

Uraufführung/Premiera: 26.09.2025

**Wasza wolność jest naszą wolnością –
Eure Freiheit ist unsere Freiheit**

Deutsch-Polnisches Musical in 2 Akten –
Polsko-Niemiecki Musical w 2 Aktach

Aufführungen / Spektakle

26 i 27 września 2025

r. godz. 18.00: Poznań Scena Wspólna

28. September 2025

15.00 Uhr in der Kirche „Maria, Hilfe der Christen“
Berlin-Spandau

02. + 03. Oktober 2025

in der Aula des Schyren-Gymnasiums Pfaffenhofen

18.30 Uhr: Einlass

19.00 Uhr: Beginn

19.50 Uhr – 20.15 Uhr:

Pause mit Getränkeverkauf der Arbeitskreise „Mandacaru“ und
der Q 13 des Schyren-Gymnasiums (Reinerlös für Hilfsprojekte)

21.00 Uhr: Ende

GRUSSWORTE POZDROWIENIA

MUSIK UND THEATER verbinden Menschen und überwinden Grenzen. Die bayerisch-polnische Musikkoooperation des Schyren-Gymnasiums Pfaffenhofen und der Staatlichen Musikschule Poznań vereint junge Menschen aus Bayern und Polen. Als Schirmherrin unterstütze ich dieses herausragende Projekt der bayerisch-polnischen Völkerverständigung sehr gerne.

Mit Ludwik Mierosławski und Bettina von Arnim stehen im Schülermusical „Eure Freiheit ist unsere Freiheit / Wasza wolność jest naszą wolnością“ zwei Persönlichkeiten im Zentrum, deren Leben und Wirken die Geschichte Europas geprägt haben. Auch wenn sie sich vermutlich nie persönlich begegnet sind, verband sie doch ein gemeinsames Streben nach Freiheit, nationaler Souveränität, Völkerfreundschaft und sozialer Gerechtigkeit. Gerade in einer Zeit, in der wir uns als Gesellschaft immer wieder neuen Herausforderungen stellen müssen, ist es wichtig, dass junge Menschen sich mit diesen Werten und der gemeinsamen Geschichte auseinandersetzen und daraus Inspiration für die Zukunft schöpfen. Das Engagement von Mierosławski für die polnische Unabhängigkeit und Bettina von Arnims unermüdlicher Einsatz für soziale Belange und Menschenrechte zeigen uns, wie wichtig Zivilcourage, Dialogbereitschaft und Empathie sind. Beide haben sich über Grenzen hinweg, im Geiste und in Briefen, gegenseitig unterstützt und damit bewiesen, dass Solidarität und das Eintreten für Freiheitsrechte und Demokratie keine Nationalität kennen.

Die teils von Schülerinnen und Schülern geschriebenen Songs und die von Lehrern komponierte Musik ermöglichen es, Geschichte emotional zu erfahren. Mit Musik und Theater bauen die Schülerinnen und Schüler Brücken zwischen Menschen, Ländern und

Generationen. Das Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen hat mit seinen vielfältigen musikalischen Initiativen und internationalen Kooperationen bereits mehrfach bewiesen, wie kultureller Austausch und gelebte Vielfalt junge Menschen stärken und Horizonte erweitern können.

Projekte wie dieses Musical sind ein leuchtendes Beispiel dafür, dass Schule mehr ist als ein Ort der reinen Wissensvermittlung. Schule ist ein Raum, in dem junge Menschen zu starken, selbstbewussten und wertorientierten Persönlichkeiten heranwachsen. Hier werden Kreativität, Teamgeist, Toleranz, Freundschaft und Verantwortungsbewusstsein gefördert – Kompetenzen, die unsere Gesellschaft dringend braucht.

Mein herzlicher Dank gilt allen Beteiligten: den engagierten Schülerinnen und Schülern, den Lehrkräften, den Partnern aus Poznań sowie allen Unterstützerinnen und Unterstützern. Sie alle tragen dazu bei, dass aus einer Idee ein beeindruckendes Gemeinschaftswerk entsteht. Ich wünsche Ihnen viel Erfolg sowie begeisternde und bleibende Erfahrungen und Begegnungen.

Anna Stolz

Bayerische Staatsministerin für Unterricht und Kultus

MUZYKA I TEATR łączą ludzi i pokonują granice. Bawarsko-polska współpraca muzyczna między Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen a Zespołem Szkół Muzycznych w Poznaniu łączy młodych ludzi z Bawarii i Polski. Jako patron z przyjemnością wspieram ten wybitny projekt na rzecz bawarskiego i polskiego porozumienia międzynarodowego.

Musical „Wasza wolność jest naszą wolnością - Eure Freiheit ist unsere Freiheit” skupia się na dwóch osobowościach: Ludwiku Mierosławskim i Bettinie von Arnim, których życie i praca kształtowały historię Europy. Choć prawdopodobnie nigdy się nie spotkali osobiście, łączyło ich wspólne pragnienie wolności, suwerenności narodowej, międzynarodowej przyjaźni i sprawiedliwości społecznej. W czasach, gdy my jako społeczeństwa musimy nieustannie stawiać czoła nowym wyzwaniom, ważne jest, aby młodzi ludzie angażowali się w te wartości poznając naszą wspólną historię oraz czerpali z nich inspirację na przyszłość. Zaangażowanie Mierosławskiego w walkę o niepodległość Polski i niestrudzone poświęcenie Bettiny von Arnim na rzecz kwestii społecznych i praw człowieka pokazują nam, jak ważna jest odwaga cywilna, gotowość do dialogu i empatia. Oboje wspierali się nawzajem ponad granicami, duchowo i listownie, udowadniając w ten sposób, że solidarność i zaangażowanie na rzecz wolności obywatelskich i demokracji nie znają narodowości. Piosenki, z których część została napisana przez uczniów, oraz muzyka skomponowana przez nauczycieli pozwalają na emocjonalne doświadczenie historii. Poprzez muzykę i teatr uczniowie budują mosty między ludźmi, krajami i pokoleniami. Dzięki różnorodnym inicjatywom muzycznym i międzynarodowej współpracy, Schyren-Gymnasium

Pfaffenhofen wielokrotnie pokazało, w jaki sposób wymiana kulturowa może wzmocnić młodych ludzi i poszerzyć ich horyzonty. Projekty takie jak ten musical są doskonałym przykładem tego, że szkoła jest czymś więcej niż tylko miejscem przekazywania wiedzy. Szkoła jest przestrzenią, w której młodzi ludzie rozwijają się w silne, pewne siebie i zorientowane na wartości jednostki. Kreatywność, duch zespołowy, tolerancja, przyjaźń i poczucie odpowiedzialności to cechy pielęgnowane w szkole i bardzo potrzebne w odpowiedzialnym rozwoju naszych społeczności.

Moje serdeczne podziękowania kieruję do wszystkich zaangażowanych: uczniów, nauczycieli, partnerów z Poznania i wszystkich osób wspierających. Wszyscy przyczyniacie się do przekształcenia pomysłu w imponujący projekt współpracy. Życzę Wam wszelkich sukcesów oraz inspirujących i trwałych doświadczeń podczas wspólnych spotkań. Monachium, październik 2025 r.

Anna Stolz

Bawarska Minister Stanu ds. edukacji i kultury

ICH FREUE MICH, dass ich die Ehre habe, Sie bei den Aufführungen des von der polnischen und bayerischen Jugend vorbereiteten Musicals begrüßen zu dürfen, dessen Libretto auf der Biographie des polnischen Nationalhelden und Anführers der nationalen Aufstände im 19. Jahrhundert gegen die Teilungsmächte Preußen und Russland, Ludwik Mierosławski, und der deutschen Schriftstellerin und gesellschaftlichen Aktivistin Bettina von Arnim basiert. Sowohl General Mierosławski als auch Frau von Arnim verstanden es, gegen den Strom ihrer Epoche zu schwimmen und beide ordneten ihr Leben dem Ideal der Freiheit unter.

Heute, 180 Jahre nach den Aufständen in Großpolen von 1846-1848 und der Veröffentlichung der Polenbroschüre, ist der historische Kontext dieser Fragen immer noch relevant. Die Freiheit ist nicht ein für allemal gegeben, sie ist ein Wert, nach dem wir streben und für den wir kämpfen müssen, wenn sie bedroht ist. Es ist gut, dass die jungen Menschen des 21. Jahrhunderts die gleiche Intuition haben wie ihre Vorfahren vor zwei Jahrhunderten und der Welt von unvergänglichen Werten erzählen.

Das heutige Europa gründet sich auf den unveräußerlichen Wert der Freiheit. Wir Polen wissen sehr gut, wie viel es kosten kann, für die Verteidigung der Freiheit zu kämpfen, und deshalb lautete das Motto der kürzlich beendeten polnischen EU-Ratspräsidentschaft „Sicherheit, Europa“!

Ich habe mit Stolz und Dankbarkeit das ehrenvolle Angebot angenommen, die Schirmherrschaft über ein gemeinsames Projekt junger Menschen aus Großpolen und Bayern zu übernehmen, nämlich das Musical

„Deine Freiheit ist unsere Freiheit“, das in Poznań/Posen und Pfaffenhofen aufgeführt wird. Ich möchte den jungen Initiatoren und gleichzeitig Autoren und Schauspielern dieser Aufführung gratulieren sowie mich bei der Leitung und den Lehrern beider Schulen, der Musikschule in Poznań und des Schyren-Gymnasiums in Pfaffenhofen, für ihre Unterstützung und ihren großen Beitrag zur Inszenierung dieses Musicals bedanken. Ich wünsche dem Publikum ein unvergessliches Erlebnis, viel Freude, aber auch Besinnung nach dem Anschauen und Hören der heutigen Aufführung. Mögen die gesungenen Biografien von Ludwik Mierosławski und Bettina von Arnim im Gedächtnis und die Gefühle, die sie geweckt haben, in den Herzen bleiben!

Rafał Wolski

Generalkonsul der Republik Polen
in München

CIESZĘ SIĘ, że przypadł mi w udziale zaszczyt powitania Państwa na spektaklach musicalu przygotowanego przez polską i bawarską młodzież, którego libretto osnute jest wokół biografii polskiego bohatera narodowego, przywódcy powstań naro-

dowych przeciwko potęgom zaborczym pruskiej i rosyjskiej w XIX wieku, Ludwika Mierosławskiego, oraz Bettiny von Arnim, niemieckiej pisarki i działaczki społecznej. Zarówno generał Mierosławski, jak i pani von Arnim potrafili płynąć pod prąd nurtu swojej epoki, oboje zaś swoje życie podporządkowali ideałowi wolności.

Dzisiaj, 180 lat po wielkopolskich powstaniach w 1846 i 1848 roku oraz wydaniu Brozury o Polsce, dziejowy kontekst tamtych spraw pozostaje aktualny. Wolność nie jest dana raz na zawsze, jest wartością, którą trzeba sobie uświadamiać i o którą trzeba w razie jej zagrożenia walczyć. To dobrze, że młodzi ludzie w XXI wieku mają taką samą intuicję, jak ich przodkowie dwa wieki temu i opowiadają światu o wartościach nieprzemijających.

Dzisiejsza Europa opiera się o niezbywalną wartość, jaką jest wolność. My, Polacy, wiemy dobrze, ile kosztować może walka w jej obronie, dlatego hasło zakończonego niedawno polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej brzmiało „Bezpieczeństwo, Europo!”

Dlatego z dumą i wdzięcznością przyjąłem zaszczytną propozycję objęcia patronatem wspólnego przedsięwzięcia młodych Wielkopolan i Bawarczyków, jakim jest pokazany w Poznaniu i Pfaffenhofen musical „Wasza wolność jest naszą wolnością”. Gratuluję młodym pomysłodawcom, a zarazem autorom i aktorom tego przedstawienia, dziękuję kierownictwu i nauczycielom Zespołu Szkół Muzycznych w Poznaniu i Schyren-Gymnasium w Pfaffenhofen za wsparcie i wielki wkład pracy włożony w inscenizację tego musicalu.

Widzom życzę niezapomnianych wrażeń, wiele radości, ale i zadumy po obejrzeniu i wysłuchaniu dzisiejszego spektaklu. Niech śpiewane biografie Ludwika Mierosławskiego i Bettiny von Arnim pozostaną w pamięci, a uczucia nimi obudzone – w sercach!

Rafał Wolski

Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej
w Monachium

ICH FREUE MICH immer wieder über solche Initiativen, die Menschen und Nationen zusammenbringen. Die Teilnahme an einem Musikprojekt von Schülern und Lehrern aus Schulen in Poznań und Pfaffenhofen und ihren Partnern ist eine großartige Möglichkeit, sich gegenseitig kennenzulernen. Das gemeinsame Musizieren in dieser Gruppe schafft die Möglichkeit, nicht nur in einer internationalen Gruppe zu arbeiten, sondern auch dauerhafte Beziehungen aufzubauen.

Ich drücke dem Musical „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“ die Daumen, denn es ist eine wichtige Stimme in einer Angelegenheit, die wir immer in Erinnerung behalten sollten. Denken Sie daran, dass uns die Freiheit nicht ein für allemal geschenkt wird und dass es nichts Wertvolleres gibt, als in einer unabhängigen Heimat zu leben. Die Erinnerungen an wichtige Etappen auf dem Weg zur Unabhängigkeit Polens, wie der Novemberaufstand, der Völkerfrühling oder die großpolnischen Aufstände von 1846 und 1848, haben in diesem Stück einen gemeinsamen Nenner.

Es handelt sich um die Figur des polnischen Patrioten Ludwik Mierosławski. Seine Worte wurden zum Titel des Werkes, das wir im September dieses Jahres in Poznań und im Oktober im bayerischen Pfaffenhofen hören werden.

Großpolen ist eine Region, in der wir das historische Gedächtnis pflegen, insbesondere das an den siegreichen Aufstand in Großpolen 1918/1919. Es ist daher ein perfekter Ort, um dieses Projekt zu präsentieren.

Hätte Ludwik Mierosławski 40 Jahre länger gelebt, hätte er erfahren, wie die ersehnte Freiheit schmeckt. Eine Freiheit, die uns nicht geschenkt wurde, eine Freiheit, die sich

unsere Vorfahren selbst erkämpfen mussten, als sie wollten, dass Großpolen Teil der Zweiten Polnischen Republik wird, die nach mehr als 123 Jahren Gefangenschaft wieder auflebt. Von denen der geistige Patron dieses Musicals nur träumen konnte...

Allen Teilnehmern dieses Projekts, das eine Art Brücke der Freundschaft zwischen unseren Nationen ist, wünsche ich nicht nur künstlerische Zufriedenheit, sondern auch die Schaffung von Verbindungen für viele Jahre. Das gegenseitige Kennenlernen und Verstehen ermöglicht es uns, unnötige Stereotypen loszuwerden und uns in die Familie der europäischen Nationen zu integrieren. Es baut eine Gemeinschaft auf und nur eine starke Gemeinschaft gibt uns eine Chance, in der modernen Welt sicher zu funktionieren und schenkt uns Frieden.

Marek Woźniak

Marschall der Woiwodschaft Großpolen

ZAWSZE MNIE cieszą takie inicjatywy, które zbliżają ludzi i narody.

Podjęcie się realizacji projektu muzycznego przez uczniów i nauczycieli szkół z Poznania i Pfaffenhofen oraz ich partnerów to doskonały sposób na wzajemne poznanie. Wspólne muzykowanie w tym gronie stwarza możliwość nie tylko do pracy w międzynarodowym gronie, ale i nawiązania trwałych relacji.

Trzymam kciuki za musical „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit”, bo to ważny głos w sprawie, o której zawsze powinniśmy pamiętać. Pamiętać o tym, że wolność nie jest nam dana raz na zawsze i że nie ma nic cenniejszego, jak żyć w niepodległej ojczyźnie. Przywołanie w tym spektaklu ważnych kroków na drodze do odzyskania przez Polskę niepodległości, takich jak Powstanie Listopadowe, Wiosna Ludów czy Powstania Wielkopolskie z lat 1846 i 1848 mają wspólny mianownik.

Jest nim postać polskiego patrioty, Ludwika Mierostawskiego. To jego słowa stały się tytułem dzieła, które usłyszymy we wrześniu tego roku w Poznaniu, a w październiku w bawarskim Pfaffenhofen.

Wielkopolska jest regionem, w którym pielęgnujemy pamięć historyczną, szczególnie tę związaną ze zwycięskim Powstaniem Wielkopolskim 1918/1919 roku. To zatem doskonałe miejsce prezentacji tego przedsięwzięcia.

Gdyby Ludwik Mierostawski żył 40 lat dłużej, przekonałby się, jak smakuje upragniona wolność. Wolność, której nam nie podarowano. Wolność, którą nasi przodkowie musieli wywalczyć sami, chcąc, by Wielkopolska stała się częścią odradzającej się po przeszło 123 latach niewoli II Rzeczypospolitej. O której duchowy patron tego musicalu mógł tylko marzyć...

Życzę wszystkim uczestnikom tego projektu, stanowiącego swoisty most przyjaźni między naszymi narodami, nie tylko artystycznej satysfakcji, ale i stworzenia więzi na długie lata. Wzajemne poznanie się i zrozumienie pozwalają nam wyzbyć się niepotrzebnych stereotypów i integrować w rodzinie narodów Europy. Buduje wspólnotę. A tylko silna wspólnota daje nam szansę na bezpieczne funkcjonowanie we współczesnym świecie. I pokój.

Marek Woźniak

Marszałek Województwa Wielkopolskiego

ES IST MIR EINE BESONDERE EHRE und Freude, als Schirmherr dieses außergewöhnlichen Projekts ein paar Worte zu Papier zu bringen. Was hier gemeinsam auf die Beine gestellt wurde, ist mehr als ein Musical – es ist ein Brückenschlag zwischen Ländern, Kulturen und Generationen.

In einer Zeit, in der wir uns mehr denn je bewusst sind, wie wertvoll Zusammenarbeit, Toleranz und gegenseitiges Verständnis sind, steht dieses Musicalprojekt beispielhaft dafür, was möglich ist, wenn wir über Grenzen hinweg zusammenarbeiten. Über 60 Schülerinnen und Schüler aus Deutschland und Polen haben sich zusammengefunden, um Geschichte lebendig werden zu lassen – und zwar in einer Art und Weise, die jung, kreativ und mutig ist.

Das Musical verdeutlicht eindrucksvoll, wie kulturelle Projekte gemeinsame Werte vermitteln und Menschen auf besondere Weise verbinden können. Es zeigt, dass Musik und Theater eine universelle Sprache sprechen, die Grenzen überwindet und Verbindungen stärkt. Gerade in Zeiten, in denen Zusammenarbeit und Dialog wichtiger denn je sind, ist dieses Projekt ein inspirierendes Signal für ein gemeinsames Europa.

Besonders begeistert bin ich von der Zweisprachigkeit des Projekts. Die Lieder und Texte in deutscher und polnischer Sprache – jeweils mit Untertiteln in der anderen Sprache – sind ein starkes Zeichen für die Bedeutung von Verständigung. Sie zeigen, dass Kommunikation über Sprache hinausgeht: Es ist die gemeinsame Begeisterung, die gemeinsame Anstrengung und der gemeinsame Geist, der dieses Projekt so einzigartig macht.

Das Musical beleuchtet die Freiheitskämpfe der Polen im 19. Jahrhundert – darunter der Polenprozess in Berlin 1847 und die Aufstände in Berlin 1848. Diese Ereignisse waren

geprägt von einem tiefen Wunsch nach Freiheit, Gerechtigkeit und Selbstbestimmung. Indem Sie, liebe Schülerinnen und Schüler, diese bewegenden Momente auf die Bühne bringen, leisten Sie nicht nur einen Beitrag dazu, unsere gemeinsame Geschichte lebendig zu halten, sondern auch dazu, die Werte, die damals so umkämpft waren, in die Gegenwart zu tragen.

Mein Dank gilt allen, die dieses großartige Vorhaben möglich gemacht haben. Den engagierten Lehrkräften, die mit unermüdlicher Begeisterung ihre Schülerinnen und Schüler begleitet haben. Den Eltern und Familien, die diese Reise unterstützt haben und natürlich meinen Mit-Schirmherren, die ebenfalls große Unterstützer des Projekts sind. Aber vor allem möchte ich Ihnen, liebe Schülerinnen und Schüler, danken: für Ihre Kreativität, Ihren Mut und Ihre Leidenschaft, die Sie in dieses Projekt einbringen.

Ich wünsche allen Aufführungen – sowohl hier als auch in Polen – einen begeisterten Applaus und Ihnen allen unvergessliche Momente. Lassen Sie uns gemeinsam feiern, was möglich ist, wenn wir aufeinander zugehen und miteinander Neues schaffen.

Albert Gürtner

Landrat des Landkreises Pfaffenhofen

DRODZY MIŁOŚNICY MUZYKI, drodzy uczniowie i realizatorzy!

To dla mnie szczególnie zaszczyt i przyjemność, że mogę napisać kilka słów jako patron tego niezwykłego projektu. To, co stworzyliście razem, to coś więcej niż musical – to pomost między krajami, kulturami i pokoleniami.

W czasach, gdy jesteśmy bardziej niż kiedykolwiek świadomi wartości współpracy, tolerancji i wzajemnego zrozumienia, ten projekt muzyczny pokazuje, co jest możliwe, gdy współpracujemy ponad granicami. Ponad 60 uczniów z Niemiec i Polski zebrało się, aby ożywić historię – w sposób, młody, kreatywny i odważny.

Musical ten w imponujący sposób ilustruje, w jaki sposób projekty kulturalne mogą przekazywać wspólne wartości i łączyć ludzi. Pokazuje, że muzyka i teatr mówią uniwersalnym językiem, który przekracza granice i wzmacnia więzi. Zwłaszcza w czasach, gdy współpraca i dialog są ważniejsze niż kiedykolwiek, ten projekt jest inspirującym sygnałem dla zjednoczonej Europy. Szczególnie cieszy mnie dwujęzyczność projektu. Piosenki i teksty w języku niemieckim i polskim – każda z napisami w drugim języku – są wyraźnym znakiem tego, jak ważne jest wzajemne zrozumienie. Zawarty w nich entuzjazm, wspólny wysiłek i wspólny duch sprawiają, że ten projekt jest tak wyjątkowy. Musical przedstawia zmagania Polaków o wolność w XIX wieku – m. in. „proces polski” w Berlinie w 1847 r. i powstanie berlińskie w 1848 r. Wydarzenia te były nacechowane głębokim pragnieniem wolności, sprawiedliwości i samostanowienia. Przenosząc te wzruszające wydarzenia na scenę drodzy uczniowie, nie tylko przyczyniacie się do podtrzymywania wiedzy o naszej wspólnej historii, ale także do przypomina-

nia wartości, o które walczono w tamtych czasach i które są ważne dziś.

Moje podziękowania należą się wszystkim, którzy umożliwili realizację tego wspaniałego projektu: oddanym nauczycielom, którzy towarzyszyli swoim uczniom z nieustraszoną entuzjazmem; rodzicom i rodzinom, którzy wspierali tę podróż; i oczywiście moim kolegom patronom, którzy również są wielkimi zwolennikami projektu. Ale przede wszystkim chciałbym podziękować wam, drodzy uczniowie, za waszą kreatywność, odwagę i pasję, którą wnosicie do tego projektu.

Życzę wszystkim wspaniałych występów, zarówno tutaj, jak i w Polsce – entuzjastycznych braw i niezapomnianych chwil podczas wspólnych spotkań. Świątujemy razem to, co jest możliwe, gdy zbliżamy się do siebie i wspólnie tworzymy coś nowego.

Albert Gürtner

Starosta powiatu Pfaffenhoffen a.d.Ilm

DAS PROGRAMMHEFT, das Sie in Händen halten, begleitet ein außergewöhnliches künstlerisches Ereignis: das polnisch-deutsche Musical „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“. Dieses einzigartige Projekt, das das Ergebnis der Zusammenarbeit zwischen der Staatlichen Musikschule Poznań und dem Schyren-Gymnasium in Pfaffenhofen an der Ilm ist, unter Beteiligung von Künstlern und Pädagogen aus Polen und Deutschland, entstand aus dem Bedürfnis nach Dialog, dem gemeinsamen Erleben der Geschichte und dem Wunsch, Brücken über Grenzen hinweg zu bauen.

Der Titel des Musicals kommt nicht von ungefähr. Dies ist ein Ausdruck der Wertschätzung für den gemeinsamen Weg, den unsere Nationen gegangen sind. Von schwierigen und schmerzhaften Momenten der Vergangenheit über den Prozess der Versöhnung bis hin zum Aufbau einer gemeinsamen europäischen Identität. Im Mittelpunkt dieser Geschichte steht die Freiheit, die nicht nur als historischer Wert verstanden wird, sondern auch als persönliche und soziale Erfahrung, die die Menschen trotz der Barrieren verbindet, die durch eine andere Sprache, Kultur und Nationalität entstehen.

Das Musical entstand auf Initiative junger Menschen, die Emotionen, Erinnerungen und Träume zum Ausdruck brachten. Ihre Sensibilität, Kreativität und ihr Engagement machen die Bühne zu einem Raum für kreative Reflexionen und starke Empfindungen. Dank der Zusammenarbeit mit professionellen Schauspielern, Lehrern und Übersetzern war es möglich, ein Werk zu schaffen, das nicht nur ein künstlerisches Ereignis, sondern auch eine pädagogische und soziale Plattform ist.

Deshalb ermutige ich Sie, die Broschüre zu

lesen, in der Hoffnung, dass sie nicht nur ein Andenken an dieses außergewöhnliche Ereignis sein wird, sondern auch eine Ermutigung, über die Notwendigkeit der Verständigung und Zusammenarbeit zwischen den Nationen nachzudenken. Lassen Sie die Worte von Ludwik Mierosławski, die der Titel des Musicals sind, zu einer gemeinsamen Botschaft über Mut, Empathie und die Kraft werden, die aus dem Zusammensein entsteht.

Jan Grabkowski,
Landrat des Bezirks Posen

FOLDER, który trzymają Państwo w rękach towarzyszy niezwykle wyjątkowemu wydarzeniu artystycznemu: polsko-niemieckiemu musicalowi „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“. To wyjątkowe przedsięwzięcie, będące owocem współpracy Zespołu Szkół Muzycznych w Poznaniu z Schyren-Gymnasium w Pfaffenhofen an der Ilm, przy udziale artystów i edukatorów z Polski i Niemiec, powstało z potrzeby dialogu, wspólnego przeżywania historii oraz pragnienia budowania mostów ponad granicami.

Tytuł musicalu nie jest przypadkowy. To wyraz uznania dla wspólnej drogi, jaką przeszły nasze narody. Od trudnych i bolesnych momentów przeszłości, przez proces pojednania, aż po budowanie wspólnej,

europiejskiej tożsamości. W centrum tej opowieści znajduje się wolność pojmowana nie tylko jako wartość historyczna, ale także jako osobiste oraz społeczne doświadczenie, które łączy ludzi mimo barier, jakie stwarza odmienny język, kultura i narodowość.

Musical powstał z inicjatywy młodych ludzi, którzy oddali głos emocjom, wspomnieniom i marzeniom. To ich wrażliwość, kreatywność oraz zaangażowanie sprawiły, że scena stała się przestrzenią twórczych rozwiązań, jak i silnych doznań. Dzięki współpracy z profesjonalnymi aktorami, pedagogami i tłumaczami udało się stworzyć dzieło, które jest nie tylko wydarzeniem artystycznym, ale również platformą edukacyjno-społeczną. Zachęcam więc serdecznie do lektury, mając nadzieję, że folder będzie nie tylko pamiątką tego niezwykłego wydarzenia, ale też zachętą do refleksji nad potrzebą porozumienia i współpracy między narodami. Niech słowa Ludwika Mierosławskiego, stanowiące tytuł musicalu, staną się wspólnym przesłaniem o odwadze, empatii i sile, jaka płynie z bycia razem.

Jan Grabkowski

Starosta poznański

MIT GROSSER FREUDE und Stolz habe ich die Schirmherrschaft für ein einzigartiges künstlerisches Ereignis übernommen – das Musical „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“, das gemeinsam von den Jugendlichen der staatlichen Musikschule Poznań und des Schyren- Gymnasiums in Pfaffenhofen an der Ilm vorbereitet wurde.

Dieses polnisch-deutsche Projekt ist ein hervorragendes Beispiel dafür, wie Musik und Theater Brücken zwischen Nationen, Generationen und Geschichten bauen können. Indem die jungen Künstler sich auf eine Geschichte über Freiheit, Solidarität und gegenseitigen Respekt einlassen, zeigen sie, dass Kunst eine große Kraft hat, Menschen über Grenzen hinweg zu verbinden.

Die Zusammenarbeit zwischen den Schulen aus Poznań und Pfaffenhofen ist auch eine wichtige Stimme im europäischen Dialog – die Stimme der jungen Generation, die versteht, dass Freiheit, Demokratie und Frieden Werte sind, die es zu hegen und zu pflegen gilt.

Ich möchte mich bei allen Schöpfern des Musicals – Schülern, Lehrern und Eltern – für ihr Engagement, ihre Leidenschaft und ihr Feingefühl bedanken. Ihr Projekt ist nicht nur ein künstlerisches Ereignis, sondern auch ein schönes Zeugnis für die Freundschaft und die gemeinsamen Werte, die unsere Städte verbinden.

Ich wünsche allen Teilnehmern und Zuschauern bewegende Momente und inspirierende Reflexionen.

Jacek Jaśkowiak

Bürgermeister der Stadt Poznań

Życzę wszystkim uczestnikom i widzom wielu wzruszeń oraz inspirujących refleksji.

Jacek Jaśkowiak
Prezydent Miasta Poznania

Z WIELKĄ RADOŚCIĄ i dumą objąłem honorowym patronatem wyjątkowe wydanie artystyczne – musical „Wasza Wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit”, przygotowany wspólnie przez młodzież Zespołu Szkół Muzycznych w Poznaniu oraz Schyren-Gymnasium w Pfaffenhofen an der Ilm.

Ten polsko-niemiecki projekt to znakomity przykład, jak muzyka i teatr mogą budować mosty między narodami, pokoleniami i historiami. Młodzi artyści, angażując się w opowieść o wolności, solidarności i wzajemnym szacunku, pokazują, że sztuka ma ogromną siłę łączenia ludzi ponad granicami.

Współpraca między szkołami z Poznania i Pfaffenhofen to także ważny głos w dialogu europejskim – głos młodego pokolenia, które rozumie, że wolność, demokracja i pokój to wartości wymagające pielęgnowania i wspólnej troski.

Dziękuję wszystkim twórcom musicalu – uczniom, nauczycielom i opiekunom – za zaangażowanie, pasję i wrażliwość. Wasz projekt jest nie tylko wydarzeniem artystycznym, ale także pięknym świadectwem przyjaźni i wspólnych wartości, które łączą nasze miasta.

„SIE IST IN DIESER ZEIT der eigentliche Held, die einzige wahrhaft freie und starke Stimme.“ Die Rede ist hier von Elisabethina Catharina Ludovica Magdalena von Arnim, einer 1785 in der Freien Reichsstadt Frankfurt am Main zur Welt gekommenen gebürtigen Brentano, verheiratet mit dem preußischen Dichter Achim von Arnim, Mutter von sieben Kindern, Schriftstellerin und einer engagierten Berlinerin. Sie verstarb dort im Jahr 1859 und wurde auf dem privaten Kirchhof der Familie im Märkischen Wiepersdorf begraben, wo man noch immer die Gräber des berühmten Dichterpaares und weiterer Familienangehöriger besuchen kann. Der, der sich so lobend über Bettina oder Bettine (wie sie kurz genannt und bekannt wird) in seinem Brief an Adolph Stahr vom 22. Februar 1844 geäußert hat, ist ihr Zeitgenosse und „Verbündeter“ Karl August Ludwig Philipp Varnhagen von Ense. Und der hatte auch schon vier Jahre vor den europäischen Revolutionen des Jahres 1848 allen Grund dazu: Denn Bettina war Zeit ihres Lebens mutig, widersetzte sich vielen, aber nicht allen Konventionen (etwa wenn es um die Heiratschancen der drei Töchter ging), war politisch und sozial engagiert und stets unerschrocken gegenüber der Obrigkeit. Der Bettina-Kenner Prof. Dr. Hartwig Schultz hat einmal diese ihre Haltung aus ihrer Herkunft aus einer selbstbewussten Freien Reichsstadt erklärt.

Es ist an dieser Stelle allerdings unmöglich, Bettines couragierte Haltung in Gänze darzustellen. Um aber wenigstens einen kleinen Eindruck davon zu geben, seien hier nur einige Beispiele genannt: Da ist zum einen die von ihr selbst geschilderte Szene mit dem jüdischen Mädchen Veilchen in Frankfurt am Main, dem sie beim Fegen vor deren Haustür hilft, was Bettinas Tante zu der vernichtenden Bemerkung veranlasst, Bettina sei damit für immer verloren. Wie breit ihr selbstgewähltes

Wirkungsfeld war, macht ihr Engagement generell für verfolgte europäische Freiheitskämpfer etwa in Ungarn und Demokraten wie z. B. den zum Tode verurteilten Dichter Gottfried Kinkel in Preußen deutlich. Erinnert sei hier abschließend aber auch an ihren Einsatz während der Cholera-Epidemie im Jahr 1831 für erkrankte Arme in Berlin oder für die Berufung der in Göttingen aus politischen Gründen entlassenen Brüder Grimm nach Berlin.

Von besonderem Interesse an dieser Stelle ist Bettinas unerschrockenes Eintreten bei König Friedrich Wilhelm IV. für die 1847 in Berlin nach einem gescheiterten Aufstand im preußisch okkupierten Großherzogtum Posen angeklagten 254 Polen um den mit sieben weiteren Angeklagten trotz ihres Einsatzes zum Tode verurteilten Ludwik Mierosławski. Der wurde dann - allerdings erst nachträglich - begnadigt, als die Ereignisse der 48er Revolution in Berlin bereits Wirkung durch die Freilassung der Verurteilten am 20. März 1848 gezeigt hatte.

Die Bettina-von-Arnim-Gesellschaft freut sich, dass dieses historische Kapitel um ihre Namensgeberin zum Thema eines Musicals gemacht wurde und nun gemeinsam von Schülerinnen und Schülern aus Polen und Deutschland zur Aufführung gelangt. Unser Dank geht dafür an alle Beteiligten, denen wir schon jetzt vollen Erfolg bei möglichst vielen Aufführungen wünschen.

Wir erweitern diese Wünsche: Was hier im Kleinen so mustergültig völkerverständigende Realität wird, möge in diesen weltpolitisch schwierigen Zeiten ein großes Vorbild für ein verbundenes europäisches Handeln der Zukunft sein.

Uwe Lemm

Vorsitzender
der Bettina-von-Arnim-Gesellschaft

„ONA JEST PRAWDZIWĄ bohaterką tej epoki, jedynym prawdziwie wolnym i silnym głosem”. Mówimy tu o Elisabethinie Catharinie Ludovice Magdalenie von Arnim z domu Brentano, urodzonej w 1785 r. w Wolnym Mieście Cesarskim Frankfurt nad Menem, poślubionej pruskiemu poecie Achimowi von Arnim, matce siedmiorga dzieci, pisarce i oddanej berliniance. Zmarła w Berlinie w 1859 roku, a została pochowana na prywatnym cmentarzu rodzinnym w Wiepersdorf w regionie Märkisch-Marxist, gdzie groby słynnej pary poetów i innych członków rodziny nadal można odwiedzać. Osobą, która tak pochlebnie wypowiadała się o Bettinie lub Bettine (jak ją czasem nazywano) w swoim liście do Adolpha Stahra z 22 lutego 1844 r., jest jej współczesny i „sojusznik”, Karl August Ludwig Philipp Varnhagen von Ense. Miał on ku temu wszelkie powody, ponieważ Bettina była odważna przez całe życie, sprzeciwiała się wielu konwensom, była zaangażowana politycznie i społecznie. Miała odwagę sprzeciwić się wielu autorytetom. Ekspert od Bettiny, prof. dr Hartwig Schultz, wyjaśniał kiedyś, że ta postawa wynikała z miejsca jej urodzenia i dorastania - w „pewnym siebie”, Wolnym Mieście Cesarskim - Frankfurt nad Menem. Nie sposób tutaj opisać odważnej postawy Bettiny w całości, ale, żeby dać o niej choć

małe wyobrażenie, przytoczmy takie fakty: Pewnego dnia pomaga żydowskiej dziewczynie o imieniu Veilchen przy zamykaniu ulicy, przed drzwiami wejściowymi jej domu we Frankfurcie nad Menem. Widząc to ciotka Bettiny wygłasza druzgocącą uwagę - „Bettina jest stracona na zawsze”; Zaangażowanie na rzecz prześladowanych europejskich bojowników o wolność, na przykład na Węgrzech, i demokratów, takich jak poeta Gottfried Kinkel, który za swą działalność rewolucyjną został skazany na dożywocie. Na koniec powinniśmy również pamiętać o jej działalności na rzecz chorych biedaków w Berlinie podczas epidemii cholery w 1831 r. oraz jej zaproszeniu do Berlina braci Grimm, którzy zostali wydalenii z Getyngi z powodów politycznych. Szczególnie interesujący jest fakt wstawienia się Bettiny u króla Pruskiego Fryderyka Wilhelma IV w sprawie uwolnienia 254 Polaków, w tym Ludwika Mierostawskiego, który wraz z siedmioma innymi powstańcami polskimi został skazany na śmierć po nieudanym powstaniu w 1846 r. w okupowanym przez Prusy Wielkim Księstwie Poznańskim. Zarówno jej starania jak i sprzyjające okoliczności związane z wybuchem rewolucji marcowej w 1848 r. sprawiły, że polscy więźniowie zostali ułaskawieni i uwolnieni.

Towarzystwo Bettiny von Arnim jest zachwycone tym, że ten historyczny rozdział o jego patronce stał się tematem musicalu, który jest obecnie wspólnie wykonywany przez uczniów z Polski i Niemiec. Nasze podziękowania kierujemy do wszystkich zaangażowanych w realizację projektu i życzymy pełnego sukcesu podczas występów.

Niech to, co stało się tak wzorcową rzeczywistością dla międzynarodowego porozumienia w małej skali, będzie wspaniałym przykładem zjednoczonego europejskiego

działania w przyszłości w tych trudnych, globalnych czasach politycznych.

Dr Uwe Lemm

Przewodniczący Stowarzyszenia Bettina von Arnim

DIE LANGJÄHRIGE ZUSAMMENARBEIT mit Schulen im In- und Ausland mit einem ähnlichen Lehrprofil wie dem unseren ist eines der Elemente der Ausbildung im Musikschulkomplex in Poznań. Wir freuen uns sehr, dass wir den Kontakt mit dem Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen/Ilm in Deutschland hergestellt haben und auf die gemeinsame Produktion des Musicals „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“, zumal das Musical in einer zweisprachigen Version geschrieben wurde und seine Handlung auf Ereignissen basiert, die mit dem Kampf der Polen für die Freiheit ihrer Heimat im 19. Jahrhundert verbunden sind. Ich bin überzeugt, dass die Auswirkungen der Zusammenarbeit zwischen den Jugendlichen und Lehrern beider Schulen in künstlerischer und kognitiver Hinsicht interessant sein werden und zu einem besseren Verständnis sowohl der Vergangenheit beider Nationen als auch ihres gegenwärtigen Zusammenlebens in der Familie der europäischen Nationen beitragen werden. Die gemeinsame Arbeit an der Produktion des Musicals wird eine Gelegenheit sein, direkte Kontakte zwischen Schülern und Lehrern herzustellen und ihre Heimat besser kennenzulernen und damit die Grundlage für die Schaffung von Frieden in Europa und der Welt zu schaffen. Allen Beteiligten des Projekts wünsche ich große künstlerische Leistungen.

Joanna Karpacz

Direktorin des Musikschulkomplexes in Poznań

WIELOLETNIA WSPÓŁPRACA ze szkołami w kraju i za granicą o profilu nauczania podobnym do naszego, jest jednym z elementów kształcenia w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Cieszymy się bardzo z nawiązania kontaktu z Schyren – Gymnasium a. d. Ilm w Niemczech i wspólnej realizacji musicalu „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“, tym bardziej, że musical został napisany w wersji dwujęzycznej a jego fabuła opiera się na wydarzeniach związanych z walką Polaków o wolność ojczyzny w XIX wieku. Jestem przekonana, że efekty współpracy młodzieży i nauczycieli obu szkół będą interesujące pod względem artystycznym i poznawczym oraz przyczynią się do lepszego zrozumienia zarówno przeszłości obu narodów jaki i ich obecnego współistnienia w rodzinie narodów europejskich. Wspólna praca nad realizacją musicalu będzie okazją do nawiązania bezpośrednich kontaktów między uczniami i nauczycielami oraz bliższego poznania ich małych ojczyzn, a w konsekwencji podstawą do budowania pokoju w Europie i świecie. Wszystkim uczestnikom projektu życzę wspianiałych osiągnięć artystycznych.

Joanna Karpacz

Dyrektor Zespołu Szkół Muzycznych
w Poznaniu

MEHR DENN JE ist es in unserer Gegenwart notwendig, der weltweit zunehmenden Intoleranz und Aggressivität im gesellschaftlichen Zusammenleben und in den internationalen Beziehungen fundamentale Werte der Humanität wie Demokratie, Gerechtigkeit, Friedfertigkeit und Völkerverständigung entgegenzusetzen. Wenige Orte eignen sich dafür besser als die Schule, in der junge Menschen gemeinsam lernen und auf ihr zukünftiges Leben vorbereitet werden. Mit dem deutsch-polnischen Musical „Eure Freiheit ist unsere Freiheit“, welches Musikerinnen und Musiker des Schyren-Gymnasiums Pfaffenhofen in Kooperation mit Partnerinnen und Partnern der Staatlichen Musikschule Poznań erarbeiten und aufführen, wird dem erzieherischen Anspruch in besonderer Weise Rechnung getragen. Nicht zum ersten Mal richtet sich der Pfaffenhofener Blick dabei nach Osteuropa – zu Schulen in Ungarn, Serbien und Tschechien bestanden schon Verbindungen –, und es ist zumal die europäische Perspektive, die das musikalische Projekt so wertvoll macht. Ich freue mich auch sehr darüber, dass nach den leidvollen Erfahrungen der Vergangenheit gerade der freundschaftliche Austausch zwischen Deutschland und Polen möglich ist – über das Musikalische hinaus nicht zuletzt in Form gegenseitiger Begegnungen in Gastfamilien. Als Schulleiter macht mich zudem das große Engagement aller Beteiligten, machen mich die in der Gemeinschaftsproduktion steckende Kreativität und Ausdauer stolz und glücklich. Einmal mehr erweist sich die Musik als Motor der individuellen Persönlichkeitsentwicklung wie der Erfahrung von Gemeinschaft. Den Autorinnen und Autoren des deutsch- und polnisch-sprachigen Librettos, dem Komponisten Herrn Dr. Daubner, den musizierenden und darstellenden Schülerinnen und Schülern

aus Pfaffenhofen und Poznań wünsche ich den allergrößten Erfolg bei den Aufführungen. Den Sponsoren, ohne deren finanzielle Mittel nichts gehen würde, danke ich für ihre wohlwollende Unterstützung.

Dietmar Boshof

Schulleiter des Schyren-Gymnasiums
Pfaffenhofen

DZIŚ, BARDZIEJ niż kiedykolwiek, opierając się na podstawowych wartościach ogólnoludzkich takich jak: pokój, sprawiedliwość, demokracja, powinniśmy się uczyć przeciwstawiać narastające w całym świecie nietolerancji i agresywności w życiu społecznym i stosunkach międzynarodowych.

Niewiele jest miejsc, które lepiej się do tego nadają niż szkoła, w której młodzi ludzie są przygotowywani do przyszłego życia.

W przypadku polsko-niemieckiego musicalu „Wasza wolność jest naszą wolnością”, który muzycy z Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen opracowują i wykonują we współpracy z uczniami Zespołu Szkół Muzycznych w Poznaniu, ten postulat edukacyjny jest w szczególności sposób uwzględniony.

To nie pierwszy raz, kiedy wzrok Pfaffenhofen skierowany jest w stronę Europy

Wschodniej – nawiązano już kontakty ze szkołami na Węgrzech, w Serbii i Czechach – i to przede wszystkim perspektywa europejska sprawia, że ten projekt muzyczny jest tak cenny. Cieszę się również bardzo, że po bolesnych doświadczeniach z przeszłości możliwa jest właśnie przyjacielska wymiana między Niemcami a Polską – nie tylko w sferze muzycznej, ale także w formie wzajemnych spotkań w rodzinach goszczących. Jako dyrektor szkoły jestem dumny i szczęśliwy z ogromnego zaangażowania wszystkich uczestników, kreatywności i wytrwałości włożonej we wspólną produkcję. Po raz kolejny muzyka okazuje się motorem rozwoju osobowości jednostki, a także doświadczeniem wspólnoty.

Życzę autorom niemieckojęzycznego i polskojęzycznego libretta, kompozytorowi dr. Daubnerowi, muzykującym i występującym uczniom z Pfaffenhofen i Poznania jak największych sukcesów podczas występów. Chciałbym podziękować sponsorom za ich życzliwe wsparcia finansowe bez którego realizacja projektu nie byłaby możliwa.

Dietmar Boshof

Dyrektor Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen

BESETZUNG – INHALT
MITWIRKENDE

OBSADA – STRESZCZENIE
AKTORZY

BESETZUNG OBSADA

Ludwik Mierosławski (polnischer Revolutionär/polski rewolucjonista) –

Mateusz Przybecki

Egisia (Ludwiks Schwester/siostra Ludwika) –

Gabriela Bartnik, Joanna Gałęska, Maria Kozłowska

Camilla Notte de Vaupleux (Ludwiks Mutter/matka Ludwika) –

Patrycja Płokarz, Gabriela Ziętkiewicz

Antoni (Ludwiks Freund/przyjaciół Ludwika) –

Aleksander Brommer, Tymoteusz Markowski

Jan (Ludwiks Freund/przyjaciół Ludwika) –

Jan Lubina, Stanisław Zapisek

Sosthenia (Ludwiks Freundin/przyjaciółka Ludwika) –

Zuzanna Ozimińska, Agata Zachciał

Bettina von Arnim (deutsche Schriftstellerin/niemiecka pisarka) – **Inka Niggemann**

König Friedrich Wilhelm IV (Preußischer König/król pruski) – **Elias Hehme**

Weber/ Tkacz – **Fabian Suchenia**

Weberin/ Tkaczka – **Sophia Ulrich**

Lucie Lenz (deutsche Demokratin/niemiecka demokratka) –

Annabel Kurek, Elena Rimatzki

Mimi May (deutsche Demokratin/niemiecka demokratka) – **Leonie Music**

Redner (Anführer der Studentengruppe/lider studentów) – **Emil Schmidt**

GESANGS- UND TANZGRUPPE/ZESPÓŁ WOKALNO – TANECZNY

**Lukrecja Gorgolewska, Janiak Matylda, Alicja Michalak,
Paulina Kościelniak, Anita Lehmann, Kalina Rogoża, Oliwia Tromska,
Mateusz Drobniuch, Oskar Iskra.**

Freiheit-Orchester/Orkiestra Wolności – Einstudierung/Przygotowanie:
Stefan Daubner

Choreographie/Choreografia – **Iryna Prakharenka-Kosmowska**

Choreinstudierung/Przygotowanie chóru – **Hanna Gieda**

Korrepetitor/Korepetytor – **Mateusz Urbaniak**

Technik/Technika – **Ursula Winzig, Christian Keßler, Anna Schäfer,
Florian Ruland, Robert Rekiel**

Inszenierung/Inszenizacja – **Antoni Urban**

Musikalische Leitung/Kierownictwo muzyczne – **Stefan Daubner**

INHALT

Erster Akt

Der elfjährige Ludwik Mierosławski fühlt sich schon beim Spielen mit seinen Geschwistern und Freunden wie ein kämpfender Napoleon und träumt davon, seine Heimat von der Herrschaft der Teilungen zu befreien. Als Heranwachsender lernt Ludwik Sosthenia kennen, in die er sich verliebt, aber ihre Liebe hat die Zeit nicht überdauert. Für Louis steht der Kampf für die Freiheit seiner Heimat an erster Stelle. Im Alter von 16 Jahren, im Jahr 1830, nimmt er am Novemberaufstand in Warschau teil, der seiner Heimat leider nicht die ersehnte Freiheit und Souveränität bringt. Nach dem Scheitern des Aufstandes emigrieren viele seiner Landsleute nach Paris und versuchen, dort ihre neue Heimat zu finden. Währenddessen plant Mierosławski einen neuen Aufstand, der 1846 ausbrechen sollte. Dieser kühne Plan scheitert, der Aufstand wird verraten, 254 Polen werden verhaftet und im Berliner Gefängnis Moabit inhaftiert.

Zweiter Akt

Bettina von Arnim – eine deutsche Schriftstellerin und Demokratin – kommt in ein proletarisches Berliner Viertel, das von armen Webern bewohnt wird. Bettina ist sehr daran interessiert, das Leben der Arbeiter zu verbessern und bittet den preußischen König Friedrich Wilhelm IV. in Briefen um eine Reaktion in dieser Angelegenheit. In ihren Petitionen bittet sie auch um die Begnadigung der in Moabit inhaftierten polnischen Gefangenen. Inzwischen läuft der Prozess gegen die Polen, der sogenannte „Polenprozess“, in dessen Folge Ludwik Mierosławski und sieben seiner Begleiter zum Tode verurteilt werden. Deutsche Studenten und Demokraten, für die die polnischen Aufständischen ein Vorbild im Kampf für Freiheit, nationale Einheit, Rechtsstaatlichkeit, das Recht auf Bürgerbeteiligung und Pressefreiheit sind, demonstrieren und fordern die Freilassung der Polen. Polnische Patrioten engagieren sich auch in der Frage der Freilassung von Gefangenen und richten entsprechende Petitionen an den preußischen König. Der Ausbruch der Berliner Revolution im März 1848 verschärft diese Forderungen. König Friedrich Wilhelm IV. unterzeichnet unter dem Druck der protestierenden Massen eine Amnestieerklärung, in dessen Folge die inhaftierten Polen ihre Freiheit wiedererlangen. Während des Triumphzugs der Demonstranten wehen die Flaggen beider Länder. Rufe werden laut. „Es lebe Polen, es lebe die Freiheit, es lebe Deutschland“. Ludwik Mierosławski hält eine feurige Rede, in der er sagt: „Eure Freiheit ist unsere Freiheit - Eure Freiheit ist unsere Freiheit... Herr oder Sklave sein – beides steht im Widerspruch zu den heiligen Naturgesetzen. Nur freie Menschen, nur freie Nationen können sich gegenseitig respektieren.“ Damit löst er unter den Berlinern große Begeisterung aus.

Als die protestierende Menge unter dem Balkon des Schlosses stehen bleibt, nimmt König Friedrich Wilhelm IV., der auf dem Balkon steht, auf Drängen der Berliner seinen Hut ab und verbeugt sich vor Ludwik Mierosławski.

In Polen kommt es zu weiteren Aufständen, an denen Mierosławski aktiv teilnimmt, die aber leider nicht die ersehnte Freiheit für seine Heimat bringen. Entgegen früherer Versprechungen werden die Interessen der Polen auch in der Deutschen Nationalversammlung nicht berücksichtigt. Bettina von Arnim schreibt in ihrem Essay „Die Polenbrochüre“ frustriert darüber, glaubt aber bis zuletzt an die Freiheit souveräner Staaten und Nationen.

STRESZCZENIE

Akt I

Jedenastoletni Ludwik Mierosławski już podczas zabaw z rodzeństwem i przyjaciółmi czuje się jak walczący Napoleon, a jego marzeniem jest wyzwolenie ojczyzny spod panowania zaborców. Dorastający Ludwik spotyka na swej drodze Sosthenię w której z wzajemnością się zakochuje, jednak ich miłość nie przetrwała próby czasu. Ludwik nad wszystko przedkłada walkę o wolność ojczyzny. W wieku 16 lat w 1830 r. bierze udział w Powstaniu Listopadowym, które niestety nie przyniosło upragnionej wolności i suwerenności ojczyźnie. Po upadku powstania wielu jego uczestników udaje się na emigrację m. in. do Paryża i tam próbuje odnaleźć swój nowy dom. Tymczasem Mierosławski planuje nowe powstanie do jego wybuchu miało dojść w 1846 r. Ten śmiały plan się nie powiódł, powstanie zostało zdradzone, a 254 Polaków aresztowano i osadzono w berlińskim więzieniu Moabit.

Akt II

Do proletariackiej, berlińskiej dzielnicy, zamieszkałej przez ubogich tkaczy, przybywa Bettina von Arnim – niemiecka pisarka i demokratka. Bettina jest żywo zainteresowana poprawą bytu robotników i w tej sprawie wysyła listy do króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV z prośbą o reakcję. W swoich petycjach stara się również o ułaskawienie dla polskich więźniów osadzonych w Moabicie. Tymczasem trwa proces Polaków tzw. „Polenprozess” w wyniku którego Ludwik Mierosławski i siedmiu jego towarzyszy zostaje skazanych na śmierć. Niemieccy studenci i demokraci, dla których polscy powstańcy są wzorem do naśladowania w walce o wolność, jedność narodową, praworządność, prawa do partycypacji obywatelskiej, wolność prasy, demonstrują i domagają się uwolnienia Polaków. W sprawie uwolnienia więźniów działają również polscy patrioci i składają u króla pruskiego odpowiednie petycje. Wybuch rewolucji berlińskiej w marcu 1848 r. potęguje te żądania. Król Fryderyk Wilhelm IV pod naciskiem protestujących mas podpisuje akt amnestii w wyniku którego uwięzieni Polacy odzyskują wolność. Podczas triumfalnego pochodu demonstrantów powiewają flagi obu krajów. Wznoszone są okrzyki. „niech żyje Polska, niech żyje wolność,

niech żyją Niemcy". Ludwik Mierosławski wygłasza płomienne przemówienie do witających go tłumów- „Wasza wolność jest nasza wolnością - Eure Freiheit ist unsere Freiheit... Bycie panem lub niewolnikiem – jedno i drugie sprzeciwia się świętym prawom natury. Tylko wolni ludzie, tylko wolne narody mogą się szanować"- jego słowa wzbudzają ogromny entuzjazm wśród berlińczyków.

Gdy protestujący tłum zatrzymał się pod balkonem zamku, stojący na nim król Fryderyk Wilhelm IV przynaglony przez berlińczyków, zdjął czapkę i uklonił się Ludwikowi Mierosławskiemu.

W Polsce wybuchały kolejne powstania w których Mierosławski brał czynny udział, niestety nie przyniosły one upragnionej wolności ojczyźnie. Wbrew wcześniejszym obietnicom interesy Polaków nie zostały również uwzględnione w niemieckim Zgromadzeniu Narodowym. Bettina von Arnim pisała o tym z frustracją w swoim eseju „Broszura o Polsce", ale wierzyła do końca w wolność suwerennych państw i narodów.

DARSTELLER AKTORZY

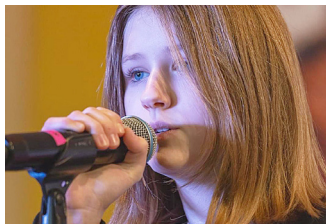
Mateusz Przybecki (21 Jahre) ist in diesem Jahr Absolvent der Abteilung für Bühnengesang an der Musikschule in Poznań und Student der Chemischen Technologie an der Technischen Universität Poznań. Er ist Finalist des Nationalen Liederfestivals „Niemen Inspirations“ und des Nationalen Bühnengesangswettbewerbs des Zentrums für künstlerische Bildung. Er nahm an zahlreichen Bühnenveranstaltungen

teil, die von der Musikhochschule in Poznań organisiert wurden. In seiner Freizeit spielt er Gitarre, hört Musik auf Schallplatten und tritt im Rahmen privater Initiativen auf der Bühne auf.

Mateusz Przybecki (lat 21) jest tegorocznym absolwentem wydziału wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu oraz studentem Chemical Technology, na Politechnice Poznańskiej. Jest finalistą Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki „Niemen Inspiracje” i Ogólnopolskiego Konkursu Wokalistyki Estradowej Centrum Edukacji Artystycznej. Brał udział w licznych wydarzeniach scenicznych organizowanych przez ZSM w Poznaniu. W wolnych chwilach gra na gitarze, słucha muzyki na płytach winylowych i występuje na scenie w ramach prywatnych inicjatyw.

Gabriela Bartnik (13 Jahre) ist Studentin des Bühnengesangs im zweiten Jahr an der Musikschule in Poznań. Sie ist Gewinnerin zahlreicher Kinder- und Jugendliegerwettbewerbe. In Zukunft möchte sie ihre Interessen an der Musikhochschule vertiefen und auf musikalischen Bühnen auftreten.

Gabriela Bartnik (13 lat) jest uczennicą II roku wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Jest laureatką wielu konkursów piosenki dziecięcej i młodzieżowej. W przyszłości chciałaby rozwijać swoje zainteresowania w Akademii Muzycznej i występować na scenach musicalowych.

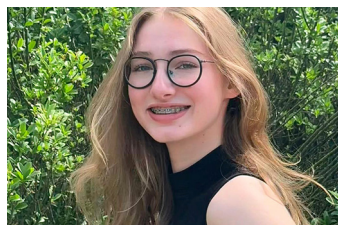

Joanna Gałęska (18 Jahre) ist diesjährige Absolventin der Abteilung für Bühnengesang an der Musikschule in Poznań und des Gymnasiums mit biologischem und chemischem Profil. Ihre Leidenschaften sind Musik und Theater.

Joanna Gałęska (lat 18) jest tegoroczną absolwentką wydziału wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu oraz Liceum Ogólnokształcącego o profilu biologiczno-chemicznym. Jej pasją jest muzyka i teatr.

Maria Kozłowska (16 Jahre) ist Studentin des dritten Studienjahres des Fachs Bühnengesang an der Musikschule in Poznań und Schülerin der zweiten Klasse des Gymnasiums der Ursulinenschwestern in Poznań. In ihrer Freizeit liest sie gerne Bücher und macht Handarbeiten. Sie singt leidenschaftlich gerne.

Maria Kozłowska (lat 16) jest uczennicą III roku wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu, oraz uczennicą 2 klasy liceum sióstr Urszulanek w Poznaniu. W wolnym czasie lubi czytać książki i wykonywać robótki ręczne. Pasjonuje się śpiewem.

Patrycja Płokarz (22 Jahre) ist Studentin des Bühnengesangs im vierten Jahr an der Musikschule in Poznań. Am wohlsten fühlt sie sich mit lyrischen Songs und Balladen, aber auch der Sound von Soul, Gospel und Jazz inspiriert sie. Abseits der Bühne findet sie Ruhe beim Reiten.

Patrycja Płokarz (lat 22) jest uczennicą IV roku wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Najbardziej odnajduje się w utworach lirycznych i balladach, ale inspiruje ją też brzmienie soulu, gospelu i jazzu. Poza sceną odnajduje spokój w jeździe w jeździe.

Gabriela Ziętkiewicz (17 Jahre) studiert im ersten Jahr klassische Gitarre am Musikschulkomplex in Poznań. Ihre größte Leidenschaft ist das Spielen dieses Instruments aber sie interessiert sich auch für die Wissenschaft. Sie möchte Ärztin oder Rettungssanitäterin werden, ohne ihre künstlerische Ausbildung aufzugeben.

Gabriela Ziętkiewicz (17 lat) jest uczennicą I roku w klasie gitary klasycznej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Jej największą pasją jest gra na instrumencie ale interesuje się również naukami ścisłymi. W przyszłości chce zostać lekarzem lub ratownikiem medycznym, nie rezygnując z

Aleksander Brommer (17 Jahre) ist Student des Bühnengesangs im zweiten Jahr an der Musikschule in Poznań. In seiner Freizeit trifft er sich mit Freunden, zeichnet, fährt Fahrrad und liest Bücher.

Aleksander Brommer (lat 17) jest uczniem II roku wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Śpiewa, gra na klawirze i występuje w teatrze młodzieżowym. W wolnym czasie spotyka się ze znajomymi, rysuje, jeździ na rowerze i czyta książki.

Tymoteusz Markowski (16 Jahre) ist Student in der Orgelklasse des Musikschulkomplexes in Poznań. Er interessiert sich besonders für Alte Musik, aber auch für Architektur, Geschichte und Soziales.

Tymoteusz Markowski (lat 16) jest uczniem w klasie organów na wydziale instrumentalnym w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Szczególnie interesuje się muzyką dawną, oraz architekturą, historią i sprawami społecznymi.

Jan Lubina (24 Jahre) ist Student des Bühnengesangs im dritten Jahr an der Musikschule in Poznań sowie Absolvent der Technischen Universität Poznań in der Fakultät für Regelungstechnik und Robotik. Er mag Sport, vor allem Basketball und Klettern und interessiert sich auch für die Automobilindustrie. Er spielt Klavier und Gitarre und mag gute Filme und Bücher, am liebsten aus dem Fantasy-Bereich.

Jan Lubina (lat 24) jest uczniem III roku wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Absolwent Politechniki Poznańskiej wydziału Automatyki i Robotyki. Lubi sport, zwłaszcza koszykówkę, wspinaczkę. Interesuje się także motoryzacją. Gra na fortepianie i gitarze. Lubi dobry film i książkę, najlepiej fantastykę.

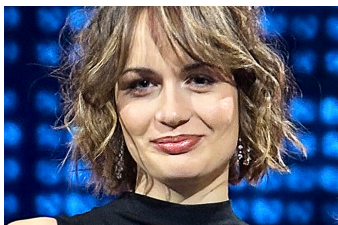
Stanisław Zapisek (17 Jahre) ist Schüler der ersten Klasse für Bühnengesang an der Musikschule in Poznań. Er interessiert sich für viele Dinge, von denen die Wichtigsten Psychologie, Informatik, das Komponieren von Musik und Zeichnen sind. Er versucht in jedem Lebensbereich kreativ zu sein.

Stanisław Zapisek (lat 17) jest uczniem I klasy wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Interesuje się wieloma rzeczami, najważniejsze z nich to: psychologia, informatyka, komponowanie muzyki, rysowanie. Stara się być twórczym w każdej dziedzinie życia.

Zuzanna Ozimińska (17 Jahre) ist Absolventin der Fakultät für Bühnengesang an der Musikschule in Poznań. Musik liegt ihr sehr am Herzen, vor allem Musicals. Von klein auf spielte sie in Aufführungen, nicht nur in der Musikschule, sondern auch im Großen Theater und im Musiktheater in Poznań. Sie singt und liebt die Schauspielerei schreibt aber auch eigene Texte, von denen sie hofft, dass sie eines Tages bekannt werden.

Zuzanna Ozimińska (lat 17) jest absolwentką wydziału wokalistyki estradowej w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. Muzyka jest bliska jej sercu, a w szczególności musicale. Już od najmłodszych lat grała w spektaklach, nie tylko w szkole muzycznej, ale także w Teatrze Wielkim oraz Muzycznym w Poznaniu. Śpiewa i kocha aktorstwo, ale także pisze swoje własne teksty, które ma nadzieję, że kiedyś ujrzą blask reflektora.

Agata Zachciał (20 Jahre) studiert im dritten Jahr an der Abteilung für klassischen Gesang an der Musikschule in Poznań. Im Jahr 2025 hat sie an der TV-Show „Chance auf Erfolg“ teilgenommen. Außerdem ist sie eine Absolventin der Wirtschaftsuniversität im Bereich Volkswirtschaftslehre. Darüber hinaus leitet sie Eurythmie-Kurse im Kindergarten. Sie liebt Katzen und hat zwei davon als Haustiere.

Agata Zachciał (lat 20) jest uczennicą III roku wydziału śpiewu klasycznego w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu. W 2025 roku brała udział w programie telewizyjnym „Szansa na Sukces”. Jest również absolwentką Uniwersytetu Ekonomicznego na kierunku Ekonomia. Oprócz tego prowadzi zajęcia z rytmiki w przedszkolu. Kocha koty i posiada dwa w domu.

Inka Niggemann (18 Jahre) ist seit der Grundschule leidenschaftlich in den Schulhören aktiv und hat seit dem Instrumentalunterricht für Blockflöte und Querflöte erhalten. Seit mehreren Jahren ist sie Gesangsschülerin an der städtischen Musikschule Pfaffenhofen und Sängerin der Musikschulband. In diesem Jahr hat sie an der Musikschule zwei freiwillige Leistungsprüfungen erfolgreich bestanden. In ihrer Freizeit ist sie in der Schülermitverantwortung (SMV) engagiert, arbeitet ehrenamtlich und tanzt gerne.

Inka Niggemann (18 lat) od szkoły podstawowej z pasją udziela się w chórach szkolnych i od tego czasu pobiera lekcje gry na instrumentach na flecie prostym i flecie. Od kilku lat jest uczennicą

śpiewu w miejskiej szkole muzycznej w Pfaffenhofen i wokalistką szkolnego zespołu muzycznego. W tym roku pomyślnie zdała dwa dobrowolne egzaminy wykonawcze w szkole muzycznej. W wolnym czasie angażuje się w studencką współodpowiedzialność (SMV), pracuje społecznie i lubi tańczyć.

Elias Hehme (17 Jahre) spielt seit zehn Jahren Theater und ist ebenso lange musikalisch aktiv. Seit einem Jahr hat er auch Gesangsunterricht. Er spielt leidenschaftlich gern Gitarre, unter anderem in der Band „Midnight Poets Club“. Ein Teil seiner Familie stammt aus Schlesien und spricht heute noch Polnisch.

Elias Hehme (17 lat) od dziesięciu lat gra w teatrze i równie długo jest aktywny muzycznie. Od roku pobiera również lekcje śpiewu. Pasjonuje się grą na gitarze, m.in. w zespole „Midnight Poets Club“. Część jego rodziny pochodzi ze Śląska i do dziś mówi po polsku.

Fabian Suchenia (18 Jahre) spielt seit elf Jahren Klavier. Sein Vater ist vor 26 Jahren aus Polen nach Deutschland ausgewandert. Fabian hat immer noch engen Kontakt zu seinen Verwandten in Polen.

Fabian Suchenia (18 lat) gra na fortepianie od 11 lat. Jego ojciec wyemigrował z Polski do Niemiec 26 lat temu. Fabian do dziś utrzymuje bliskie kontakty z krewnymi w Polsce.

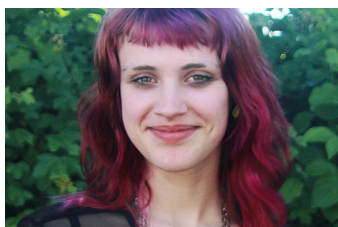
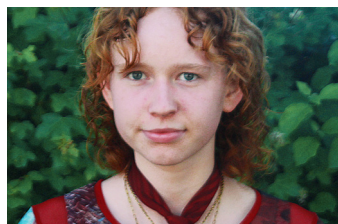

Sofia Ulrich (16 Jahre) singt seit elf Jahren im Chor der Basilikasingschule und seit zwei Jahren im Basilika-chor Scheyern. In diesem Rahmen wirkte sie schon an einer Musicalaufführung und an mehreren Chorkonzerten mit. Seit elf Jahren spielt sie Geige. Ihre Urgroßtante war mit einem Polen verheiratet und wanderte zu Beginn der Machtübernahme der Nationalsozialisten in die USA aus.

Sofia Ulrich (16 lat) od jedenastu lat śpiewa w chórze Szkoły Śpiewu przy Bazylice, a od dwóch lat w Chórze Bazyliki Scheyern. Wraz z tymi zespołami bierze udział w wielu koncertach chóralnych. Od jedenastu lat gra na skrzypcach. Jej prapracioteczna babka wyszła za mąż za Polaka i wyemigrowała do USA na początku przejęcia władzy przez narodowych socjalistów.

Annabel Kurek (17 Jahre) nimmt seit einem Jahr Gesangsunterricht an der Musikschule in Pfaffenhofen. Sie spielt seit drei Jahren Klavier und ist Sängerin der Rockband „Catcall“. Vor zehn Jahren begann sie mit dem Tanzen an einer lokalen Tanzschule.

Annabel Kurek (17 lat) od roku pobiera lekcje śpiewu w szkole muzycznej w Pfaffenhofen. Od trzech lat gra na pianinie i jest wokalistką zespołu rockowego „Catcall“. Dziesięć lat temu zaczęła tańczyć w lokalnej szkole tańca.

Elena Rimatzki (17 Jahre) singt von klein auf als Hobby. Seit einem Jahr ist sie Sängerin in einer Band. Sie sieht das Musical als große Chance ihren Gesang zu verfeinern und ihr Schauspiel zu verbessern. In ihrer Freizeit zeichnet und näht sie gerne. Ihr Nachname „Rimatzki“ stammt von ihren Vorfahren aus Ostpreußen, heute Polen.

Elena Rimatzki (17 lat) od dziecka hobbystycznie zajmuje się śpiewaniem. Od roku jest wokalistką w zespole. Postrzega musical jako świetną okazję do udoskonalenia swojego śpiewu i doskonalenia aktorstwa. W wolnym czasie lubi rysować i szyć. Jej nazwisko „Rimatzki“ pochodzi od przodków pochodzących z Prus Wschodnich, obecnie Polski.

Leonie Music (18 Jahre) singt im Chor des Schyren-Gymnasiums. Sie zeichnet leidenschaftlich gern seit sie einen Stift halten kann. Außerdem findet sie es toll ihr Leben kreativ zu gestalten und das auf mehreren Ebenen, von der Kunst bis zur Musik.

Leonie Music (18 lat) śpiewa w chórze Schyren-Gymnasium. Rysowaniem pasjonuje się od momentu, gdy tylko nauczyła się trzymać w ręku długopis. Uważa, że wspaniale jest być kreatywną w swoim życiu na kilku poziomach, od sztuk plastycznych po muzykę.

Emil Schmidt (17 Jahre) lernte früh Klavier und spielt seit einigen Jahren Gitarre. Neben der Schule spielt er in der Band „Midnight Poets Club“ und beteiligt sich an vielen kreativen Projekten. Seine Familie stammt zur Hälfte aus dem polnischen Zabrze.

Emil Schmidt (17 lat) wcześniej nauczył się gry na pianinie, a od kilku lat gra na gitarze. Poza szkołą gra w zespole „Midnight Poets Club“ i bierze udział w wielu projektach twórczych. Połowa jego rodziny pochodzi z Zabrze.

Iryna Prakharenka-Kosmowska (Choreographie) absolvierte das Staatliche Ballettkolleg in Minsk, Weißrussland und ist Absolventin der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in Warschau mit der Fachrichtung Ballettpädagogik. Sie war Praktikantin am Belarussischen Nationalballett, Tänzerin an der Opera Nova in Bydgoszcz, Coryphée am Großen Theater in Poznań und Solistin am Musiktheater in Poznań. Sie arbeitete mit der Oper des Schlosses in Stettin und der Baltischen Oper in Danzig zusammen. Als Tänzerin trat sie auch auf vielen anderen Bühnen in Polen und im Ausland auf, z.B. in Deutschland, Dänemark, der Schweiz, Luxemburg und China. Als Lehrerin, Tutorin und Ballettdirektorin arbeitete sie mit dem Musiktheater in Poznań zusammen. Außerdem ist sie Dozentin für klassischen Tanz an der Akademie für Musikpädagogik in Poznań.

Iryna Prakharenka – Kosmowska (Choreografia) ukończyła Państwowy College Baletowy w Mińsku na Białorusi. Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego im. Fr. Chopina w Warszawie, specjalność: pedagogika baletowa. Stażystka w Balcie Narodowym Białorusi, tancerka Opera Nova w Bydgoszczy, koryfejką Teatru Wielkiego w Poznaniu, solistka Teatru Muzycznego w Poznaniu. Współpracowała z Operą na Zamku w Szczecinie, Operą Bałtycką w Gdańsku. Jako tancerka występowała również na wielu innych scenach w kraju jak i za granicą np.: w Niemczech, Danii, Szwajcarii, Luksemburgu czy Chinach. Jako pedagog-korepetytor oraz kierownik baletu współpracowała z Teatrem Muzycznym w Poznaniu. Wykładowca tańca klasycznego na Wydziale Tańca Akademii Wychowania Muzycznego w Poznaniu.

Hanna Gieda (Choreinstudierung) - Absolventin der Musikakademie in Poznań - erwarb 2019 einen Master-Abschluss in Jazz-Vokalmusik bei Janusz Szrom, PhD, DSc, und Julia Rosińska-Kopala, MA. Derzeit ist sie Gesangslehrerin an der Fryderyk-Chopin-Musikschule und der Czesław-Niemen-Gesangsschule in Poznań. Sie ist Koordinatorin des „National Niemen-Inspiracje Song Festival“. In den Jahren 2016-2018 war sie auch Mitorganisatorin von künstlerischen Workshops für Kinder und Jugendliche, wo sie Gesangs- und Theorieunterricht gab. Im Jahr 2014 war sie Gesangslehrerin in der Musicalproduktion „Auf den Flügeln der Leidenschaft“, das am Dramatyczny-Theater in Elbląg uraufgeführt wurde.

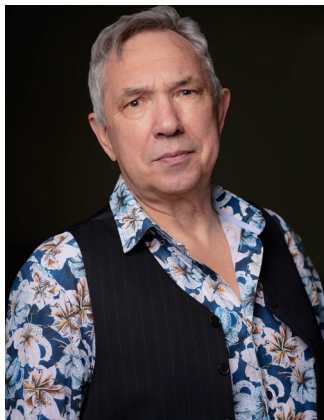
Hanna Gieda (Przygotowanie chóru) -absolwentka poznańskiej Akademii Muzycznej - w 2019 roku uzyskała tytuł magistra sztuki w klasie wokalistyki jazzowej u dr hab. Janusza Szroma i mgr Julii Rosińskiej-Kopali. Obecnie pełni funkcję nauczyciela śpiewu w Zespole Szkół Muzycznych im. F. Chopina i Studium Piosenkarskim im. Czesława Niemena w Poznaniu. Jest koordynatorem Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Niemen-Inspiracje. W latach 2016-2018 była również współorganizatorką warsztatów artystycznych dla dzieci i młodzieży pt. „Łowicka przetwórnia młodych talentów“, gdzie prowadziła zajęcia wokalne i teoretyczne. W roku 2014 pełniła rolę nauczyciela śpiewu podczas pracy nad musicalem „Na skrzydłach pasji“, którego premiera miała miejsce w Teatrze Dramatycznym w Elblągu.

Mateusz Urbaniak (Proben-Korrepetitor) ist Pianist, Hammondspieler, Lehrer, Sessionmusiker, Komponist, Produzent und Absolvent der Jazzabteilung an der Musikakademie in Poznań. Er trat mit vielen Künstlern der polnischen und ausländischen Musikszene auf, z.B. Felicjan Andrzejczak, Urszula, Chuc Frazier, Grażyna Łobaszewska, Wojtek Hoffman, Dr. Blues, Wittek Łukaszewski, Sambor Dudziński und Nicolas Zdankiewicz. Zusammen mit der Joanna-Dudkowska-Band gibt er Konzerte im In- und Ausland.

Mateusz Urbaniak (Korepetytor): Pianista, hammondzista, pedagog, muzyk sesyjny, kompozytor, producent, absolwent Katedry Jazzu Akademii Muzycznej w Poznaniu. Występował z wieloma artystami polskiej i

zagranicznej sceny muzycznej, m.in. z Felicjanem Andrzejczakiem, Urszulą, Chucem Frazier'em, Grażyną Łobaszewską, Wojtkiem Hoffmanem, Dr Bluesem, Witkiem Łukaszewskim, Samborem Dudzińskim czy Nicolasem Zdankiewiczem. Razem z zespołem Joanna Dudkowska Band koncertuje w kraju i za granicą.

Antoni Urban (Inszenierung und polnische Songtexte) ist in Tarnów geboren, Schauspieler, Sänger und Lehrer. Er ist Absolvent der Abteilung für Gesang und Schauspiel an der Staatlichen Hochschule für Musik in Breslau. In den Jahren von 1977–1979 war er Solist des Musiktheaters in Słupsk, in den Jahren 1979–2004 hauptamtlicher Solist des Musiktheaters in Poznań, mit dem er in späteren Jahren (2004–2017) weiter verbunden war. Mit dem Ensemble des Musiktheaters in Poznań trat er auf vielen Bühnen in Polen und im Ausland auf. Sein Debüt gab er 1977 in zwei einaktigen Komödien von W.A. Mozart: „Der Schauspieldirektor“ als Buff und in „Bastien und Bastienne“ als Colas auf der Bühne des Słupsker Musiktheaters. Antoni Urbans umfangreiche

Bühnen- und Bühnenerfahrung (über 60 Rollen, davon ca. 20 Hauptrollen – u.a.: Doolittle in „My Fair Lady“, Zorba in J. Kanders „Zorba“, Horace in „Hello Dolly“, Brown in „Die Dreigroschenoper“, Frank in „Die Fledermaus“) ist das Kapital für die professionelle Arbeit an der Gesangstechnik und künstlerischen Persönlichkeit der Studenten. Seit 1983 ist er Lehrer an der Postsekundären Gesangsschule Czesław Niemen, am Musikschulkomplex in Poznań und an der Abteilung für Bühnengesang der Staatlichen Musikschule des Zweiten Grades. Im Jahr 2016 wurde er mit der Medaille der Nationalen Bildungskommission ausgezeichnet. Er ist Berater des Zentrums für künstlerische Bildung und Autor zahlreicher Kernlehrpläne, die für Kunstschulen im Auftrag des CEA erstellt wurden. Er leitete und dirigierte zahlreiche Bühnenkonzerte und bereitete auch eine Reihe von Aufführungen unter Beteiligung von Schülern der Postsekundären Gesangsschule nach seinen eigenen Drehbüchern vor, darunter „Die Dreigroschenoper“, „Polnische Straßenbahn“, „C.K. Norwid – Rhapsody“, „Hava Nagila“, „Die zwanziger Jahre... Die dreißiger Jahre“.

In den Jahren 2001–2003 war er Organisator und Initiator des „Nationalen Festivals des Jugendliebes“ in Poznań. In den Jahren 2009–2015 war er künstlerischer Leiter des „Nationalen Sängerfestivals“ in Luboń. Seit 2022 ist er Gründer und Leiter des „Nationalen Niemen-Inspiracje-Liederfestivals“ in Poznań.

Antoni Urban (Inszenizacja i teksty songów) urodzony w Tarnowie – aktor-śpiewak i pedagog. Jest absolwentem wydziału wokalnno-aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej we Wrocławiu. W latach 1977–1979 był solistą Teatru Muzycznego w Słupsku, w latach 1979–2004 etatowym solistą Teatru Muzycznego w Poznaniu, a w latach późniejszych (2004–2017) związany z nim dalszą współpracą. Wraz z zespołem Teatru Muzycznego w Poznaniu występował na wielu scenach w Polsce i za granicą. Debiutował w 1977 roku w dwóch jednoaktowych komedio-operach W.A. Mozarta: „Dyrektorze teatru” jako Buff oraz w „Bastien i Bastienne” jako Colas, na scenie Słupskiego Teatru Muzycznego. Bogate doświadczenie sceniczne i estradowe Antoniego Urbana (ponad 60 ról w tym ok 20 pierwszoplanowych – m. in. Doolittle w My Fair Lady, Zorba w Zorbie J. Kander, Horacy w Hallo Dolly, Braun w Operze za trzy grosze, Frank w Zemście Nietoperza), jest kapita-

tem do profesjonalnej pracy nad warsztatem wokalnym i osobowością artystyczną uczniów. Od 1983 roku jest pedagogiem Policealnego Studium Piosenkarskiego im. Czesława Niemena w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu oraz na wydziale wokalistyki estradowej Państwowej Szkoły Muzycznej II st. W 2016 roku odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jest konsultantem Centrum Edukacji Artystycznej oraz autorem wielu podstaw programowych przygotowanych dla szkół artystycznych na zlecenie CEA. Reżyserował i prowadził wiele koncertów estradowych. Przygotował również szereg spektakli z udziałem słuchaczy Policealnego Studium Piosenkarskiego w oparciu o własne scenariusze, a wśród nich: „Opera za trzy grosze”; „Tramwaj polski”; „C.K. Norwid – Rapsod”; „Hava Nagila”; „Lata dwudzieste... Lata trzydzieste...”.

W latach 2001–2003 był organizatorem i pomysłodawcą Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Młodych w Poznaniu. W latach 2009–2015 był dyrektorem artystycznym Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki w Luboniu. Od 2022 roku – jest twórcą i dyrektorem Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Niemen- Inspiracje w Poznaniu.

Georg F. Müntjes (Libretto) studierte – nach einer vernunftbedingten Ausbildung zum Bankkaufmann – Theaterwissenschaften an der LMU München, zunächst im Bachelor dann als Theaterforschung und kulturelle Praxis auch im Master mit dem Schwerpunkt Broadway-Musical. Zudem absolvierte er eine Ausbildung zum Atemtherapeuten am „Institut für Integrative Atemtherapie“ in Kleve. Er nahm Jazz- Gesangsunterricht bei Ruth Atzinger in München und lernte und lehrte dort Stepp-tanz im „Vintage Dance Studio“ bei Silvia Plankl, alias „Dixie Dynamite“. Sein so erworbenes Wissen nutzt er inzwischen als freiberuflicher Theater- und Musicalcoach und griff dabei auch den Schülern des Schyren- Gymnasiums bei der Einstudierung von „Eure Freiheit“ unter die Arme. Zudem zeigt er sich für die Übersetzung des Broadway-Musicals „War Paint“ (Kriegsbemalung) aus dem Jahr 2017 verantwortlich. Mit dem Schul-Musical „Eure Freiheit“ kehrt er an sein einstiges Gymnasium zurück, durch deren Gänge er in seiner Jugend einst streifte (damals noch mit freistehenden Heizkörpern mit praktischen Sitzbänken darüber). Das Libretto zum Stück ist sein Erstlingswerk. Müntjes lebt und lehrt in München und tritt regelmäßig als Cabaret-Sänger auf. Er ist choreographische Assistenz für die „Philharmoniker e.V.“, den schwulen Männerchor München.

Georg F. Müntjes (libretto) studiował teatrologię na LMU w Monachium – po racjonalnym wykształceniu bankiera – najpierw na studiach licencjackich, następnie w zakresie badań teatralnych i praktyki kulturalnej, a także na studiach magisterskich z naciskiem na musicale broadwayowskie. Ukończył również szkolenie jako terapeuta oddechowy w „Instytucie Integracyjnej Terapii Oddechowej” w Kleve. Pobierał lekcje śpiewu jazzowego u Ruth

Atzinger w Monachium, gdzie uczył się i uczył stepowania w „Vintage Dance Studio” u Silvii Plankl pseudonim „Dixie Dynamite”. Zdobył w ten sposób wiedzę wykorzystuje teraz jako niezależny trener teatralny i muzyczny, a także pomagał uczniom Schyren-Gymnasium przy próbie „Eure Freiheit”. Jest również odpowiedzialny za tłumaczenie broadwayowskiego musicalu „War Paint” z 2017 roku. Szkolnym musicaliem „Eure Freiheit” (Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit”) powraca do dawnego gimnazjum, po którego korytarzach przechadzał się w młodości (wtedy jeszcze z wolnostojącymi kaloryferami z praktycznymi ławkami nad nimi). Libretto do sztuki jest jego pierwszym dziełem. Müntjes mieszka i uczy w Monachium i regularnie występuje jako piosenkarz kabaretowy. Jest asystentem choreograficznym w „Philharmoniker e.V.”, męskim chórze gejowskim w Monachium.

Agnieszka Scheerer-Palak ist geboren in Polen lebt seit 2002 in Bayern. Sie ist Lehrerin an der Förderschule und unterstützt das Projekt als Dolmetscherin.
Agnieszka Scheerer-Palak, urodzona w Polsce, mieszka w Bawarii od 2002 roku. Jest nauczycielką i pracuje w szkole specjalnej. Wspiera projekt jako tłumaczka.

Stefan Daubner (Komposition und musikalische

Gesamtleitung) wurde 1972 in Bayreuth geboren und studierte in Würzburg, Wien und Prag (Lehramt Musik,

Kirchenmusik und Musikwissenschaft). Seit 2003 ist er Musiklehrer am Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen und setzt sich für die Zusammenarbeit mit osteuropäischen Schulen ein. So schrieb und produzierte er jeweils in Kooperation mit osteuropäischen Partnerschulen das mittelalterliche deutsch-ungarische Musical „Gisela und Stephan“ (Aufführungen in den Jahren 2013 und 2016 in Budapest, Veszprém, Scheyern, Passau und Pfaffenhofen), das deutsch-tschechische Musical „TISA – Eine Liebe ohne Grenzen“ über die Vertreibung der Sudetendeutschen (Aufführungen im Jahr 2019 in Dčín, Tisa

und Pfaffenhofen) und führte im Jahr 2018 Purcells Oper „Dido und Aeneas“ im serbischen Valjevo auf. Sein Interesse für Polen besteht seit seiner ersten Reise dorthin, im Jahr 1992. Nach der geglückten Kontaktaufnahme zur Musikschule Posen arbeitete er zusammen mit Antoni Urban seit 2023 am neuen Musical „Eure Freiheit“. Für seine Projekte erhielt er Preise vom Pädagogischen Austauschdienst, von der SPD-Landtagsfraktion (Brückenbauerpreis) und von der Sudetendeutschen Landsmannschaft (Kulturpreis im Jahr 2022). Neben seiner Schultätigkeit ist Stefan Daubner Kantor an der ev.-luth. Kreuzkirche in Pfaffenhofen und war fünf Jahre lang Lehrbeauftragter an der Würzburger Musikhochschule. Er ist verheiratet, Vater dreier Kinder und fährt leidenschaftlich gerne Ski sowie Kanu.

Stefan Daubner (kompozycja i kierownictwo muzyczne) urodził się w Bayreuth w 1972 roku, studiował w Würzburgu, Wiedniu i Pradze (nauczanie muzyki, muzyki kościelnej i muzykologii). Od 2003 roku jest nauczycielem muzyki w Schyren-Gymnasium Pfaffenhofen i angażuje się we współpracę ze szkołami Europy Wschodniej. We współpracy ze szkołami partnerskimi z Europy Wschodniej napisał i wyprodukował średniowieczny niemiecko-węgierski musical „Gisela i Stephan“ (przedstawienia w 2013 i 2016 roku w Budapeszcie, Veszprém, w Scheyern, Passau i Pfaffenhofen), niemiecko-czeski musical „TISA – Miłość bez granic“ o wypędzeniu Niemców sudeckich (spektakle w 2019 roku w Dčinie, Tisie i Pfaffenhofen). W 2018 roku opera Purcella „Dydona i Eneasza“ została wystawiona w Valjevie w Serbii. Zainteresowanie Polską towarzyszy mu od pierwszej podróży do tego kraju w 1992 roku. Po udanym nawiązaniu kontaktu z Zespołem Szkół Muzycznych w Poznaniu, od 2023 roku pracuje nad nowym musicalu „Eure Freiheit“ wspólnie z Antonim Urbanem. Za swoje projekty otrzymał nagrody od Centrali Wymiany Pedagogicznej, od frakcji parlamentarnej SPD w Landtagu (Nagroda Budowniczego Mostów) oraz od Ziomków Sudeckich (Nagroda Kulturalna w 2022 roku). Oprócz działalności szkolnej Daubner jest kantorem w ev.-luth. Kreuzkirche w Pfaffenhofen i przez 5 lat był wykładowcą na Uniwersytecie Muzycznym w Würzburgu. Jest żonaty, ma troje dzieci, pasjonuje się narciarstwem i kajakarstwem.

GRUPPEN TĚLESA

Freiheit-Orchester

Es setzt sich aus SchülerInnen der Bigband des Schyren-Gymnasiums und der Georg-Hipp-Real- schule Pfaffenhofen zusammen. Zusätzlich zur Bigband spielen Schülerinnen des P-Seminars im Streichquintett mit Blockflöte und Glockenspiel. Das Freiheit-Orchester schlüpft in die Rolle einer Militärkapelle, eines Salonorchesters, einer Swing-Band, eines kleinen Symphonieorchesters sowie einer Rock-Band. Im Freiheit-Orchester spielen mit:

Sophia Bauer (Violine 1), Marie Riemensperger (Violine 2), Sofia Ulrich (Violine 3), Anna Thiel (Violoncello 1), Mathilda Pianka (Violoncello 2), Mathilde Köster (Blockflöte), Susen Weinbauer (Altsaxophon 1), Helene Pudlo (Altsaxophon 2), Katharina Seiler (Altsaxophon 3), Sabine Tremmel (Tenorsaxophon), Julian Vogl (Baritonsaxophon und Klavier), Benjamin Jany (Trompete 1), Emil Jung (Trompete 1), Vincent Leo (Trompete 2), Jakob Eisenmann (Trompete 2), Vinzenz Ulrich (Trompete 3), Moritz Bogenrieder (Trompete 3), Jakob Seitz (Trompete 4), Simon Eichinger (Baritonhorn), Niklas Uekötter (Posaune 2), Anton Koch (Posaune 3), Lisa Sedlmeier (Tuba), Robin Wuttke (Tuba), Johannes Sarauer (E-Gitarre), Benedikt Maier (E-Gitarre), Luis Jäkel (E-Bass), Magdalena Sarauer (Klavier), Paula Eichen-seher (Klavier), Benedikt Haberer (Drumset), Lina Franke (Pauken/Percussion), Thea Hoffert (Glockenspiel).

Orkiestra Wolności

Tworzą ją uczniowie z big bandu Schyren-Gymnasium i Georg-Hipp-Realschule Pfaffenhofen. Oprócz big bandu w kwintecie smyczkowym grają studenci P-Seminar z fletem prostym i dzwonekami. Orkiestra Freiheit wciela się w rolę orkiestry wojskowej, orkiestry salonowej, zespołu swingowego, małej orkiestry symfonicznej i kapeli rockowej. W orkiestrze Freiheit grają:

Sophia Bauer (skrzypce 1), Marie Riemensperger (skrzypce 2), Sofia Ulrich (skrzypce 3), Anna Thiel (wiolonczela 1), Mathilda Pianka (wiolonczela 2), Mathilde Köster (flet prosty), Susen Weinbauer (saksofon altowy 1), Helene Pudlo (saksofon altowy 2), Katharina Seiler (saksofon altowy 3), Sabine Tremmel (saksofon tenorowy), Julian Vogl (saksofon barytonowy i fortepian), Benjamin Jany (trąbka 1), Emil Jung (trąbka 1), Vincent Leo (trąbka 2), Jakob Eisenmann (trąbka 2), Vinzenz Ulrich (trąbka 3), Moritz Bogenrieder (trąbka 3), Jakob Seitz (trąbka 4), Simon Eichinger (róg barytonowy), Niklas Uekötter (puzon 2), Anton Koch (puzon 3), Lisa Sedlmeier (tuba), Robin Wuttke (tuba), Johannes Sarauer (gitara elektryczna), Benedikt Maier (gitara elektryczna), Luis Jäkel (gitara basowa), Magdalena Sarauer (fortepian), Paula Eichenseher (fortepian), Benedikt Haberer (zestaw perkusyjny), Lina Franke (kotły/perkusja), Thea Hoffert (dzwonki).

Solisten und Gesangs- und Tanzgruppe / Soliści i zespół wokalny – taneczny:

Aleksander Brommer, Lidia Górna, Jan Lubina, Tymoteusz Markowski, Joanna Gałęska, Patrycja Płokarz, Maria Kozłowska, Zuzanna Ozimińska, Mateusz Przybecki, Alicja Michalak, Paulina Koscielniak, Oliwia Tromska, Matylda Janiak, Gabriela Bartnik, Agata Zachciał, Gabriela Ziętkiewicz, Stanisław Zapisek, Anita Lehmann oraz Lukrecja Gorgolewska, Kalina Rogoża, Mateusz Drobniuch, Oskar Iskra

Studenten-Band / Zespół studencki:

Emil Schmidt, Elias Hehme, Lina Franke

Licht- und Tontechnik

Zusammen mit Robert Rekiel, Florian Ruland und Robert Rist realisieren die Schüler Ursula Winzig, Christian Keßler und Anna Schäfer die Licht- und Tontechnik. Die Schüler sammelten bereits in den vergangenen Jahren Erfahrungen mit Musiktheaterproduktionen und arbeiteten immer wieder mit professionellen Licht- und Tontechnikern (z.B. im Theater Děčín) zusammen.

Technika oświetleniowa i dźwiękowa

Razem z Robertem Rekiem, Florianem Rulandem i Robertem Ristem uczniowie Ursula Winzig, Christian Kessler i Anna Schäfer realizują technologię oświetlenia i dźwięku. Uczniowie zdobyli już w ostatnich latach doświadczenie przy produkcjach teatru muzycznego i wielokrotnie współpracowali z profesjonalnymi technikami oświetlenia i dźwięku (m.in. w Teatrze Děčín).

HISTORISCHES ZDJĘCIA HISTORYCZNE

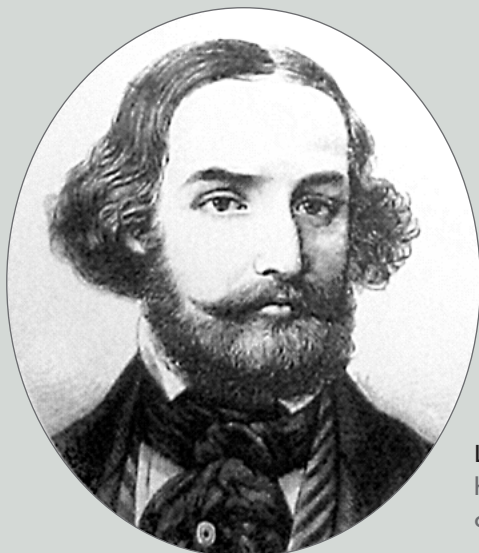

Polen in den Grenzen von 1660 und die drei Teilungen /

Polska w granicach z 1660 r. i trzy zabory

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1645906>

Bettina von Arnim um 1809
[http://germanhistorydocs.ghi-dc.org/
sub_image.cfm?image_id=517](http://germanhistorydocs.ghi-dc.org/sub_image.cfm?image_id=517)

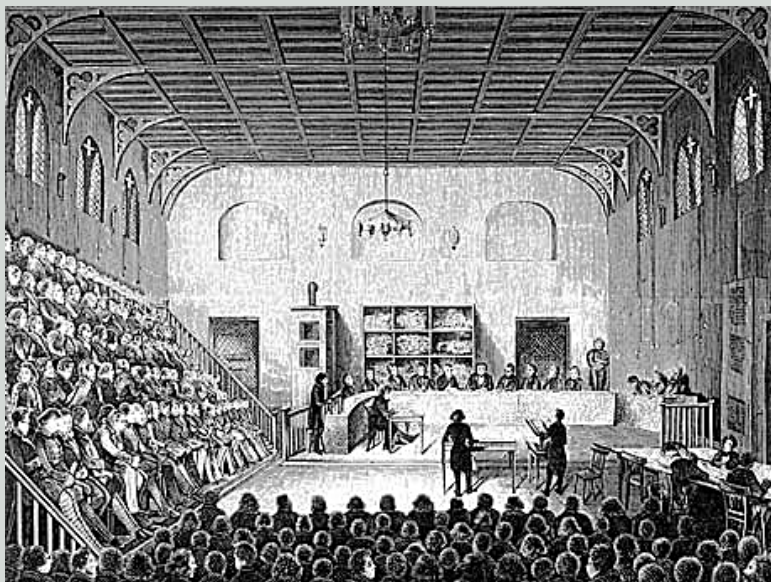
Ludwik Mierosławski um 1840
[https://de.wikipedia.org/w/index.php?
curid=2904757](https://de.wikipedia.org/w/index.php?curid=2904757)

Der Sturm auf das Warschauer Schloss Belvedere 1830 /

Szturm na Belweder 1830 r.

https://www.inyourpocket.com/warsaw/belvedere-palace_68362v

Der Polenprozess in Berlin 1847 / Proces Polaków w Berlinie 1847 r.

http://www.deutsche-und-polen.de/_ereignisse/ereignis_jsp/key=polen_prozess_1847.html

Begeisterungsjubel am 20. März 1848 über den freigelassenen Ludwik Mierosławski / Powitanie uwolnionych Polaków 20 marca 1848 r.
<https://taz.de/Freiheitskaempfe-im-Maerz-1848/15754689/>

Frédéric Chopin, 1849
https://en.wikipedia.org/wiki/Fr%C3%A9d%C3%A9ric_Chopin

Historische Daten

- 1772: Erste Teilung Polens: Russland, Preußen und Österreich teilen sich Teile des polnischen Territoriums auf, Preußen erhält den größten Teil.
- 1785: Bettina von Arnim (geb. Brentano) wird in Frankfurt a.M. geboren.
- 1793: Zweite Teilung Polens: Preußen und Russland annektieren weitere Gebiete.
- 1795: Dritte Teilung Polens: Nach einem Aufstand gegen die Fremdherrschaft wird Polen endgültig zwischen Russland, Österreich und Preußen aufgeteilt, wodurch es als unabhängiger Staat verschwindet.
- Ab 1807: Bettina schließt Bekanntschaft mit Goethe, Achim von Arnim (späterer Ehemann und Vater ihrer 7 Kinder), Clemens Brentano, Ludwig Tieck, Ludwig van Beethoven, Wilhelm und Jacob Grimm, Friedrich Schleiermacher, Karl Marx, Felix Mendelssohn Bartholdy, Johannes Brahms, Joseph Joachim und Robert Schumann. Bettina dichtet, zeichnet und komponiert.
- 1814: Ludwik Mierosławski wird in Nemours/Frankreich geboren.
- 1830: Beteiligung Mierosławskis am Warschauer Novemberaufstand gegen die russischen Besatzer
- 1831: Nach dem Scheitern des Aufstandes geht Mierosławski (genau wie Frédéric Chopin, der im selben Jahr seine „Revolutionsetüde“ schreibt) nach Paris und wird 1831 Mitglied des Zentralkomitees der polnischen Emigranten.
- 1843: Bettinas Buch „Dies Buch gehört dem König“ erscheint: Sozialreportage über die ärmlichen Verhältnisse der Weber, reger Briefwechsel mit König Friedrich Wilhelm IV.
- 1846: Mierosławski wird als Anführer eines geplanten gesamtpolnischen Aufstandes im Großherzogtum Posen zusammen mit 253 Mitstreitern verhaftet und ins Gefängnis Berlin-Moabit gebracht.
- 1847: Polenprozess (August bis Dezember) mit 254 Angeklagten, 8 Todesurteile (darunter Mierosławski).
- 1848: Märzunruhen in Berlin, Petition deutscher und polnischer Studenten an den König zur Freilassung der Gefangenen, Amnestierung am 19. März, Mierosławski ist Anführer weiterer gescheiterter Aufstände:
- 1848: erneuter Aufstand in Posen 1849: Aufstand in Sizilien
- 1849: Oberbefehlshaber der badischen Revolutionsarmee (mit Friedrich Engels)
- 1861: Unabhängigkeitskämpfe gegen Österreicher in Oberitalien (mit Giuseppe Garibaldi)
- 1863: Januaraufstand in Polen
- 1849: Bettinas „Polenbroschüre“ rechnet mit den gescheiterten Aufständen und Demokratiebestrebungen sowie der Ignoranz gegenüber den Polen in der Frankfurter Nationalversammlung (Paulskirche) resigniert ab.
- 1859: Bettina stirbt nach mehrjähriger Krankheit (Schlaganfall) in Berlin
- 1878: Mierosławski stirbt verarmt in Paris.

Historyczne daty

- 1772: Pierwszy rozbiór Polski: Rosja, Prusy i Austria dokonują podziału części terytorium polskiego, Prusy otrzymują większość z nich.
- 1785: We Frankfurcie nad Menem urodziła się Bettina von Arnim (z domu Brentano)
- 1793: Drugi rozbiór Polski: Prusy i Rosja anektują kolejne terytoria
- 1795: Trzeci rozbiór Polski: Po powstaniu przeciwko obcemu panowaniu, Polska zostaje ostatecznie podzielona między Rosję, Austrię i Prusy, co powoduje, że znika jako niepodległe państwo
- Od 1807: oku Bettina poznaje Goethego, Achima von Arnima (późniejszego męża i ojca jej siedmiorga dzieci), Clemensa Brentano, Ludwiga Tiecka, Ludwiga van Beethovena, Wilhelma i Jacoba Grimmów, Friedricha Schleiermachera, Karola Marksa, Feliksa Mendelssohna Bartholdy'ego, Johannesa Brahmsa, Josepha Joachima i Roberta Schumanna. Bettina pisze, rysuje i komponuje.
- 1814: Urodził się Ludwik Mierosławski w Nemours we Francji
- 1830: Udział Mierosławskiego w Powstaniu Listopadowym przeciwko okupantowi rosyjskiemu
- 1831: Po klęsce powstania Mierosławski (podobnie jak Fryderyk Chopin, który w tym samym roku napisał swoją „Etiudę rewolucyjną”) wyjechał do Paryża i w 1831 roku został członkiem Komitetu Tymczasowego Emigracji Polskiej
- 1843: Ukazuje się książka Bettiny pt. „Książka ta należy do Króla” - społeczny reportaż o złych warunkach tkaczy; intensywna korespondencja z królem Fryderykiem Wilhelmem IV
- 1846: Mierosławski zostaje aresztowany wraz z 253 towarzyszami broni jako przywódca planowanego powstania ogólnopolskiego w Wielkim Księstwie Poznańskim i przewieziony do więzienia Berlin- Moabit
- 1847: Proces polski (od sierpnia do grudnia) z udziałem 254 oskarżonych, 8 wyroków śmierci (w tym na Mierosławskiego)
- 1848: Zamieszki marcowe w Berlinie, petycja studentów niemieckich i polskich do króla o uwolnienie więźniów, amnestia 19 marca, Mierosławski jest przywódcą innych nieudanych powstań:
- 1848: Wznowienie powstania w Poznaniu 1849: Powstanie na Sycylii
- 1849: Głównodowodzący Armii Rewolucyjnej Badonii (wraz z Fryderykiem Engelsem)
- 1861: Walka o niepodległość przeciwko Austriakom w północnych Włoszech (z Giuseppe Garibaldim)
- 1863: Powstanie styczniowe w Polsce
- 1849: W „Polska Broszura” Bettina z rezygnacją podsumowuje kwestię nieudanych powstań i aspiracji demokratycznych, a także ignorancję w stosunku do Polaków we Frankfurckim Zgromadzeniu Narodowym (Paulskirche)
- 1859: Bettina umiera w Berlinie po kilku latach choroby (udar)
- 1878: Mierosławski umiera w nędzy w Paryżu

ESSAYS
ESEJE

Zum Stück und zur Regie

Antoni Urban

Das Musical als Theatergenre hat eine reiche Geschichte, seine Ursprünge lassen sich bis ins antike Griechenland zurückverfolgen, wo Wort, Musik und Tanz Teil der Theateraufführungen waren. Die moderne Form des Musicals mit ihrer spezifischen Kombination aus Musik, Gesang, Schauspiel und Tanz entwickelte sich jedoch vor allem im 20. Jahrhundert in den Vereinigten Staaten.

Als ich in die Geschichte des europäischen Musicals eintauchte, bin ich nie auf die Tatsache gestoßen, dass eine polnisch-deutsche Version des Musicals gemeinsam von polnischen und deutschen Künstlern geschrieben wurde. Daher können wir davon ausgehen, dass es sich bei dem Musical „Wasza wolność jest naszą wolnością – Eure Freiheit ist unsere Freiheit“ um die erste Produktion dieser Art handelt. Die Uraufführung sehen wir im September in Poznań und Anfang Oktober 2025 in Pfaffenhofen a. d. Ilm in Deutschland.

Das Schicksal zweier Figuren: Ludwik Mierosławski – einer der größten polnischen Revolutionäre des 19. Jahrhunderts, ein Kämpfer, der in allen Aufständen jenes Jahrhunderts für die Freiheit des Vaterlandes und die Demokratie in Europa kämpfte, und eine deutsche Schriftstellerin und Demokratin – Bettina von Arnim – eine Frau, die für soziale Gleichheit und das Recht der Nationen auf Selbstbestimmung kämpfte, wurde zur Grundlage des Librettos. Die Handlung des Musicals stellt schwierige Fragen und zwingt das Publikum, über die gemeinsame, oft schwierige Geschichte der polnischen

und deutschen Nationen, über die Idee der Freiheit und des friedlichen Zusammenlebens nachzudenken.

Die Bühnenproduktion eines Musicals ist eine sehr große Herausforderung, sowohl für die Darsteller als auch für den Regisseur. Schülerinnen und Schüler mit wenig Bühnenerfahrung müssen sich den Schwierigkeiten des Schauspiels und der stimmlichen Aufgaben stellen, mit der Analyse der Figuren und dem Verständnis der in der Arbeit enthaltenen Ideen. Als Regisseur übernahm ich eine Rolle, die sowohl mit der Regietätigkeit im engeren Sinne als auch mit der Verantwortung für die Bühnenentwicklung des Librettos, der Übersetzungen, des Bühnenbildes, der Kostüme und vieler anderer Arbeiten im Zusammenhang mit der Inszenierung des Musicals zusammenhängt. Obwohl die Handlung des Musicals in einer streng definierten historischen Zeit spielt, bezieht sich die Art und Weise, wie es inszeniert wird, auf die Neuzeit. Sowohl die Konstruktion symbolischer Dekorationen unter Verwendung von modularen Blöcken in verschiedenen Konfigurationen, als auch die Kostüme, aber vor allem die zeitgenössischen musikalischen Arrangements und das Schauspiel zielen darauf ab, das wichtigste Thema im Theater zu betonen – die Begegnung von Mensch zu Mensch, Schauspieler mit Zuschauer. Die Zusammenarbeit mit den anderen Schöpfern unseres Musicals, dem Komponisten und dem Autor des Librettos, ist für mich einfacher, weil ich als Songwriter einer von ihnen bin. So ist es für uns einfacher, eine gemeinsame Sprache zu finden, um das Ganze zu beschreiben.

In einer Zeit, in der Populismus, Nationalismus und Chauvinismus wieder in die Politik zurückkehren und der Krieg vor der Tür

steht und fast an unsere Tür klopft, möchten wir zeigen, wie wichtig die Idee von Frieden und Freiheit sowohl in der Dimension des Individuums als auch in der gesamten Gesellschaft ist. Ich glaube, es lohnt sich, hier die Worte von Ludwik Mierosławski zu zitieren, die er nach seiner Entlassung aus Moabit im März 1848 direkt an die Berliner Bevölkerung richtete: „Nicht du, edles deutsches Volk, warst es, der Ketten für meine unglückliche Heimat geschmiedet hat; eure Fürsten haben es geschafft [...] Indem sie Polen teilten, brachten sie ewige Schande über sich selbst [...] In diesen Tagen der Befreiung floss auch dein Blut für unsere Freiheit. Vielen Dank! [...] Deine Freiheit ist unsere Freiheit, und unsere Freiheit ist dein! Herr oder Sklave sein – beides steht im Widerspruch zu den heiligen Naturgesetzen. Nur freie Menschen, nur freie Nationen können sich gegenseitig respektieren.“ Diese Worte mögen für uns heute zu pathetisch klingen, aber damals wie heute sind sie sehr wichtig und bedeutsam für die heutigen und zukünftigen Generationen beider Nationen.

O sztuce i reżyserii

Antoni Urban

Musical jako gatunek teatralny ma bogatą historię, jego początków można się doszukiwać w starożytnej Grecji, gdzie słowo, muzyka i taniec były elementem przedstawień teatralnych. Jednak współczesna forma musicalu, ze specyficznym połączeniem muzyki, śpiewu, aktorstwa i tańca rozwinęła się głównie w XX wieku w Stanach Zjednoczonych.

Zagłębiając się w historię musicalu europejskiego, nigdzie nie natknąłem się na fakt powstania musicalu w wersji polsko-niemieckiej i napisanego wspólnie przez twórców polskich i niemieckich. Możemy więc przyjąć, że musical „Wasza wolność jest naszą wolnością - Eure Freiheit ist unsere Freiheit” jest pierwszą tego rodzaju produkcją. Jego prapremierę zobaczymy we wrześniu w Poznaniu i na początku października 2025 r. w Pfaffenhofen a. d. Ilm w Niemczech.

Losy dwóch postaci: Ludwika Mierosławskiego - jednego z największych polskich rewolucjonistów XIX wieku, bojownika walczącego we wszystkich powstaniach tamtego stulecia o wolność ojczyzny i demokrację w ówczesnej Europie, oraz niemieckiej pisarki i demokratki – Bettiny von Arnim- kobiety walczącej o równość społeczną i prawa narodów do samostanowienia, stały się kanwą libretta. Fabuła musicalu stawia trudne pytania i zmusza widzów do refleksji nad wspólną, często nie łatwą historią polskiego i niemieckiego narodu, nad ideą wolności i pokojowego współistnienia.

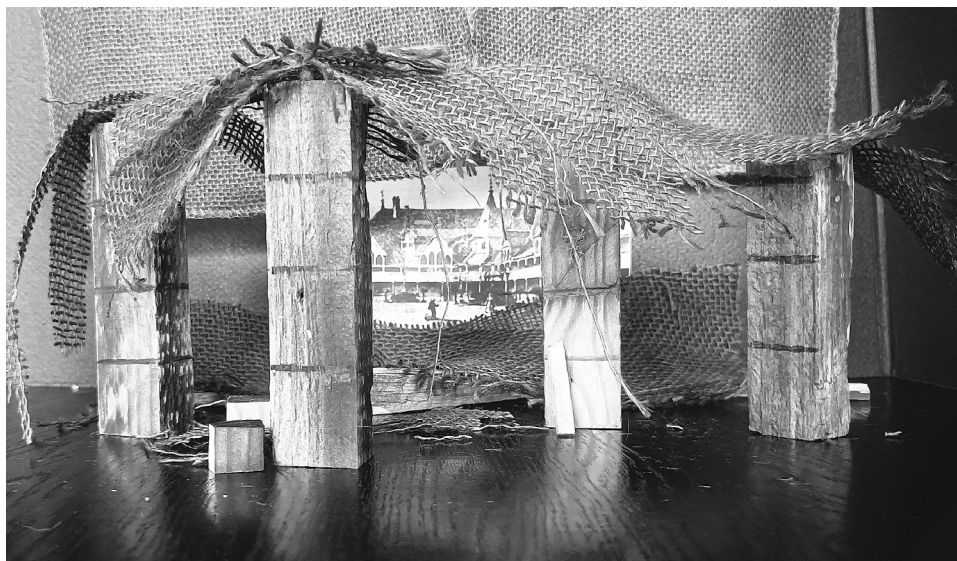
Sceniczna realizacja musicalu, to bardzo duże wyzwanie, zarówno dla wykonawców jak i dla inscenizatora. Młodzi, początkujący adepci sztuki teatralnej muszą się zmierzyć na scenie z trudnościami zadań aktorskich i wokalnych, z analizą postaci i zrozumieniem idei zawartych w utworze. Jako inscenizator przyjąłem na siebie rolę związaną zarówno z działaniami reżyserskimi sensu stricto, jak i odpowiedzialnością za opracowanie sceniczne libretta, tłumaczenia, dekoracje, kostiumy i wiele innych prac związanych z wystawieniem musicalu. Mimo, że fabuła musicalu rozgrywa się w ściśle określonym czasie historycznym, to sposób jego realizacji scenicznej odnosi się do czasów nam współczesnych. Zarówno

budowa symbolicznych dekoracji przy wykorzystaniu bloczków modułowych w różnych konfiguracjach jak i kostiumy, a przede wszystkim współczesne aranżacje muzyczne i gra aktorska zmierzają do uwypuklenia sprawy w teatrze najważniejszej – do spotkania człowieka z człowiekiem, aktora z widzem. Współpraca z innymi twórcami naszego musicalu: kompozytorem, autorem libretta jest dla mnie o tyle łatwiejsza, że jako autor songów jestem jednym z nich, a więc łatwiej jest nam znaleźć wspólny język opisujący całość.

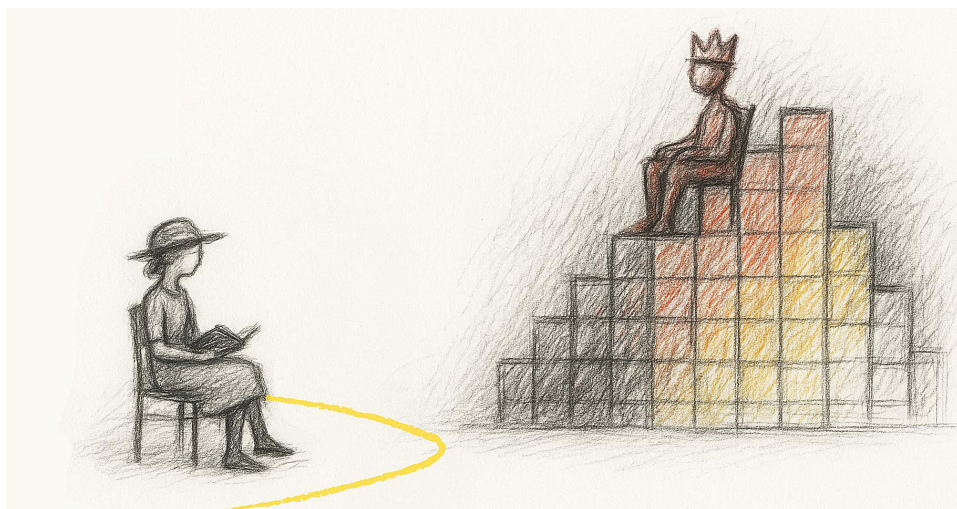
W czasie gdy do polityki znowu wracają różnego rodzaju populizmy, nacjonalizmy i szowinizmy, a wojna jest tuż za progiem i prawie puka do naszych drzwi, chcielibyśmy jako twórcy pokazać jak ważna jest idea pokoju i wolności zarówno w wymiarze jednostki jak i całych społeczeństw. Myślę, że warto tutaj przytoczyć słowa Ludwika Mierosławskiego, które po uwolnieniu z Moabit w marcu 1848 roku skierował bezpośrednio do berlińskiego ludu: „To nie wy, szlachetny narodziemieński, wykuliście kajdany dla mojej nieszczęsnej ojczyzny; dokonali tego wasi książęta [...] Dzieląc Polskę, ściągnęli na siebie wieczny wstyd [...] W tych dniach wyzwolenia krew wasza płynęła także za naszą wolność. Dziękujemy! [...] Wasza wolność jest naszą wolnością, a nasza wolność jest waszą! Bycie panem lub niewolnikiem – jedno i drugie sprzeciwia się świętym prawom natury. Tylko wolni ludzie, tylko wolne narody mogą się szanować”. Słowa te być może dzisiaj brzmią dla nas zbyt patetycznie, ale jednak zarówno wtedy jak i dziś są bardzo ważne i znaczące dla obecnych i przyszłych pokoleń obu narodów.

BÜHNENBILDENTWÜRFE – PROBENFOTOS

SCENOGRAFICZNE - Z PRÓB

Bühnenbildentwurf Antoni Urbans zur 1. Szene des 2. Aktes / Model dekoracji do 1 sceny 2 aktu, Antoni Urban

Bühnenbildentwurf Antoni Urbans zur 2. Szene des 2. Aktes / Szkic dekoracji do 2 sceny 2 aktu, Antoni Urban

Bei den Proben zum 1. Akt in Poznań / Próby do 1 aktu w Poznaniu

Bei den Proben zum 2. Akt in Pfaffenhofen / Próba do 2 aktu w Pfaffenhofen
(Foto: Steininger)

Über die Musik

Stefan Daubner

Die Musik zu „Eure Freiheit“ entstand im Jahr 2023, als die Besetzung des „Freiheit-Orchesters“ feststand: Bigband mit Streichern und Blockflöte. So wechseln die 13 Musiknummern zwischen symphonischem Gestus, Swing, Rock- und Popstilen, Kammer- und Salonmusik sowie Marschmusik. Die polnische Thematik und die Ansiedlung der Story im 19. Jahrhundert legte nahe, auf polnische Tänze und vor allem auf Kompositionen des „Nationalkomponisten“ Frédéric Chopin zurückzugreifen.

Bereits in der Ouvertüre klingt Chopins Revolutionsetüde (op. 10 Nr. 12) an, die er im Jahr 1831 nach dem gescheiterten Warschauer Novemberaufstand auf dem Weg nach Paris schrieb. Ihr fanfarenartiges Anfangsmotiv wird mehrmals sequenziert und mit dramatischen Tritonusfolgen (Revolutions-Tritonus) im Bass unterlegt. In der Ouvertüre sowie in der Nr. 5c ist der rauschende Etüdenanfang mit dem neu komponierten Revolutionslied „Idź“ („Geh los“) kombiniert. Ein weiteres Motiv aus der Etüde (Ludwiks Freiheits-Motiv) findet Verwendung in der Ouvertüre und in der Nr. 12, wenn Mierosławski die Menge beschwört „Freiheit ist Stärke, Freiheit ist in uns“. Eine funkige Basslinie untermalt das Motiv, das wiederum mehrmals sequenziert wird. Zur selben Basslinie erklingt auch der „Freiheits-Akkord“, ein schwebender Septnonakkord:

The snippet shows a musical score with two staves. The top staff is in treble clef, 4/4 time, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It features a sequence of chords and notes. The bottom staff is in bass clef, 4/4 time, with a key signature of two flats. It features a rhythmic bass line. The lyrics are written below the top staff: "Wa - sza wolność jest Frei - heit ist Stär - ke Frei - heit ist in". Above the first measure, the text "Freiheits-Akkord" is written. Above the second measure, the text "Ludwiks Freiheits-Motiv" is written.

Im Tanzteil der Ouvertüre erklingen schließlich Teile von Chopins Mazurka in a-Moll (op. 17 Nr. 4), zunächst in unbeschwertem Dur, denn bis zum Jahr 1772 existierte das Königreich Polen noch. Nach jeder Teilung Polens (1772, 1793, 1795) wird die Mazurka-Melodie fragmentiert und verfremdet. Das Jahr der Teilung wiederum wird durch die entsprechende Taktartenfolge und das Zitat eines preußischen, österreichischen oder russischen (Militär)-Marsches dargestellt:

The snippet shows a musical score with two staves. The top staff is in treble clef, 4/4 time, with a key signature of one sharp (F-sharp). It features a sequence of chords and notes. The bottom staff is in bass clef, 4/4 time, with a key signature of one sharp. It features a rhythmic bass line. The title "Nr.1: Taktwechsel 1773 mit 'Preußens Gloria'" is written above the first measure. Below the second measure, the text "Revolutions-Tritonus" is written.

Am Ende der Teilungen erklingt das Thema von Chopins Mazurka, die er selbst als Ausdruck der tieftraurigen Sehnsucht nach seiner polnischen Heimat und als Statement für die Freiheit Polens im französischen Exil schrieb, im Original. In der Nr. 10 „Zwischen Hoffnung und Verzweiflung“ erscheint sie am Tiefpunkt der Story wieder, als Mierosławski nach seinem Todesurteil im Gefängnis von seiner Schwester Egisia Besuch erhält, diesmal ergänzt durch neue Gesangslinien im Kanon der None:

Nr.10: Chopins Mazurka mit Duett im Kanon der None

Egisia
Ludwik

Dziś Mo-a - bi - tu gru - be___ mu-ry, Chcą zdra-wić wol - nej
Dziś Mo-a - bi - tu gru - be___ mu-ry, Chcą zdra-wić wol-nej pieś-ni krzyk___

p

Eine wichtige Rolle spielt das Revolutionslied Ludwiks „Idź” (Nr. 4), das sich wie ein roter Faden durch das Musical zieht. Sein düsterer, auffordernder und marschartiger Charakter ist vom Partisanenlied „Bella Ciao” inspiriert und erscheint – angepasst an die Handlung – entweder als einstimmiger Chorgesang, als Kanon mit Marchmusikbegleitung, als Rock-version oder in Kombination mit einer neuen Melodie und Chopins Revolutionsetüde. In der Eingangsszene, in der Ludwik als unbeschwertes Kind davon träumt, wie Napoleon zu werden, wird die Liedmelodie in Dur verwendet, in der Einleitung zur Gefängnis-Szene (Nr. 10) taucht sie als Reminiszenz an die Kindheit wieder auf:

Nr.4: Kombinationen des Revolutionsliedes

Ludwik
Revolutions-Lied
Kanon
Chopins Revolutions-etüde
Rock-version

Idźgo - ra - cym ser - cem roz - pal___ serc___ ty - sią - ce, U -
Idź, idź, idź i nie za - trzy - muj___ się,
Idź, idź, idź i nie za - trzy - muj___

Neben der Mazurka ist die Polonaise einer der ältesten polnischen Tänze. Um das Jahr 1550 etablierte sie Heinrich III, vormals König von Polen, am französischen Hof und damit fand sie Eingang in die Ballsäle der europäischen Adelshöfe. Im bürgerlichen Paris und Wien wurde sie im 19. Jahrhundert zum Symbol der nationalen Einheit Polens. Im Finale des 1. Aktes (Nr. 6) bestimmt ihr typischer Rhythmus im 3/4-Takt das Treffen der Exil-Polen im Pariser Salon, wo man singt „Das Leben in Frankreich ist sorgenfrei“:

Weniger sorgenfrei waren die Lebensumstände der Weber im 19. Jahrhundert, von denen Bettina von Arnim dem preußischen König berichtete. Ihre unaufhörliche Sisyphus-Arbeit zeigt sich in der Nr. 7 musikalisch in unterschiedlichen rhythmischen Ebenen (Zwei- und Dreiergruppen von Sechzehntel), die wie ein Klangteppich kanonartig miteinander verwoben werden.

Die Musik für die Berliner Szenen verwendet einen Walzer (in der Nr. 8 „Ehrlichkeit“), in dem beim Tanz traditionellerweise der Mann (hier der König) führt. In der Nr. 9 „Gericht“ greift die Musik bewusst 70 Jahre in die Zukunft. Als Reaktion auf das enorme öffentliche Interesse am Polenprozess und die Attraktion, die Ludwigs auf das weibliche Geschlecht ausübte, singen drei Berliner Mädchen in der Nr. 9 „Was für ein Mann“ einen Swing-Titel im Stil der „Goldenen Zwanziger“.

Der Sportsfreunde-Song (Nr. 11) der Berliner Demokraten und Studenten der Märzrevolution 1849 wurde von der Band, die ihn auch auf der Bühne aufführt, selbst geschrieben. Ausgehend vom Text „Das ist unsre Zeit“ entwickelten die Schülerinnen und Schüler Verse, Chorus und Bridge im Punkrock-Stil, der seine Ursprünge in den 1970ern hat und programmatisch für die Ablehnung bestehender Ordnungen und des Establishments steht.

Bettinas Schluss-Hymne „Was ist Freiheit“ ist schließlich eine Reminiszenz an Westernhagens Song „Freiheit“, der zumindest in Deutschland eine Art Symbol für die friedliche Revolution 1989 wurde. Ähnlich wie Westernhagen („Freiheit ist die Einzige, die fehlt“) ist sich auch Bettina über deren Schnelllebigkeit klar („Leb die Freiheit, sie ist kraftvoll, doch verweilt nie zu lang“). So enden die letzten Takte des Musicals schließlich auch mit dem vom Anfang bekannten Revolutions-Tritonus, der einen immerwährenden Kampf für die Freiheit andeutet.

Bei der Orchesterprobe in Pfaffenhofen / Próba orkiestry (Foto: Steininger)

○ muzyce

Stefan Daubner

Muzyka do „Wasza Wolność jest naszą wolnością” powstała w 2023 roku, gdy skład „Orkiestry Wolności” został ustalony: big-band z instrumentami smyczkowymi i fletami. Dlatego też 13 utworów muzycznych oscyluje między symfonicznym brzmieniem, swingiem, rockiem i popem, muzyką kameralną i salonową oraz muzyką marszową. Tematyka polska i umiejscowienie historii w XIX wieku sugerowały sięgnięcie po polskie tańce, a przede wszystkim po kompozycje „Narodowego Kompozytora” Fryderyka Chopina.

Już w uwerturze rozbrzmiewa etiuda rewolucyjna Chopina (op. 10 nr 12), którą napisał w 1831 roku po nieudanym powstaniu listopadowym w drodze do Paryża. Jej fanfarny motyw początkowy jest wielokrotnie sekwencjonowany i podkreślany dramatycznymi następstwami trytonów (Tryton Rewolucji) w basie. Zarówno w uwerturze, jak i w nr 5c rozbrzmiewa szumna początkowa etiuda w połączeniu z nowo skomponowanym rewolucyjnym utworem „Idź”. Kolejny motyw z etiudy (Motyw Wolności Ludwika) znajduje zastosowanie zarówno w uwerturze, jak i w nr 12, gdy Mierosławski wzywa tłum: „Wolność to siła, wolność jest w nas”.

Funkowa linia basowa akcentuje motyw, który z kolei jest wielokrotnie sekwencjonowany. Do tej samej linii basowej dołączony jest również „Akord Wolności”, jako akord septymowo nonowy:

Freiheits-Akkord Ludwigs Freiheits-Motiv

Wa - sza wolność jest Frei - heit ist Stär - ke Frei - heit ist in

W części tanecznej uwertury rozbrzmiewają wreszcie fragmenty Mazurka Chopina a-moll (op. 17 nr 4), początkowo w beztrójskim Durze, gdyż do 1772 roku istniało Królestwo Polskie. Po każdym podziale Polski (1772, 1793, 1795) melodia Mazurka jest fragmentowana i modyfikowana. Każdy rok rozbioru jest następnie przedstawiany przez odpowiednią sekwencję metrum i cytowanie pruskiego, austriackiego lub rosyjskiego militarnego marsza:

Nr.1: Taktwechsel 1773 mit "Preußens Gloria"

Revolutions-Tritonus

Na końcu obrazu rozbrzmiewa motyw Mazurka Chopina w oryginale, napisanego jako wyraz głębokiej tęsknoty za utraconą ojczyzną i jako deklaracja walki o wolność Polski na francuskim wygnaniu. W nr 10

„Między nadzieją a zwątpieniem” pojawia się ten sam motyw w punkcie zwrotnym historii, gdy Mierosławskiego po wyroku śmierci w więzieniu odwiedza Egisia – jego siostra, tym razem uzupełniony o nowe linie wokalne w kanonie None:

Nr.10: Chopins Mazurka mit Duett im Kanon der None

Egisia:
 Dziś Mo-a - bi - tu gru - be - mu - ry, Chcą zda-wić wol - nej

Ludwik:
 Dziś Mo-a - bi - tu gru - be - mu - ry, Chcą zda-wić wol - nej pieś - ni krzyk -

p

Ważną rolę odgrywa rewolucyjna pieśń Ludwika „Idź” (nr 4), która przeplata się jak czerwona nitka przez musical. Jej ponury, nakazujący i marszowy charakter jest inspirowany pieśnią partyzancką „Bella Ciao” i pojawia się – dostosowany do akcji – albo jako jedno-głosowy chór, albo jako kanon z akompaniamentem muzyki marszowej, albo jako wersja rockowa lub w połączeniu z nową melodią i rewolucyjną etiudą Chopina.

W scenie otwierającej, w której Ludwik jako bez troskie dziecko marzy o zostaniu Napoleonem, melodia piosenki jest użyta w Durze, a w wprowadzeniu do sceny w więzieniu (nr 10) ponownie pojawia się jako przypomnienie dzieciństwa:

Nr.4: Kombinationen des Revolutionsliedes

Ludwik:
 Idźgo - ra - cym ser - cem roz - pal - serc - ty - sią - ce, U -

Revolutions-Lied:
 Idź, idź, idź i nie za - trzy - muj - się, -

Kanon:
 Idź, idź, idź i nie za - trzy - muj -

Chopins Revolutions-etüde

Rock-version

Oprócz Mazurka, Polonez jest jednym z najstarszych polskich tańców. Około 1550 roku ugruntował go Henryk III, uprzednio król Polski, na dworze francuskim, a następnie zagościł w salach balowych europejskich dworów arystokratycznych. XIX wiek w burżuazyjnym Paryżu i Wiedniu stał się symbolem jedności narodowej Polski. W finale I aktu (nr 6) jego typowy rytm w 3/4 determinuje spotkanie niektórych środowisk emigracyjnych w paryskim salonie, a słowa „wolne od zmartwień jest życie we Francji” podkreślają ich pogląd na obecną sytuację.

Mniej bez troskie były warunki życia tkaczy w XIX wieku, o których pisze Bettina von Arnim do pruskiego króla. Ich nieustanna syzyfowa praca, muzycznie pokazana jest na różnych płaszczyznach rytmicznych (szesnastkowe grupy dwójkowe i trójkowe), które są jak dywan dźwiękowy spleciony w kanonie.

Muzyka do scen berlińskich wykorzystuje walca (nr 8 „Uczciwość”), w którym tradycyjnie w tańcu prowadzi mężczyzna (tu król). W nr 9 „Sąd” muzyka świadomie sięga do lat 20. i 30. XX wieku. W odpowiedzi na ogromne zainteresowanie publiczne procesem polskim oraz na atrakcyjność, jaką cieszył się Ludwik wśród płci pięknej, trzy berlińskie dziewczyny śpiewają w rytmie swingu „Co za mężczyzna”. Przywołując na myśl „Złote lata dwudzieste” w historii Niemiec.

Pieśń „Przyjaciół sportowych” (nr 11) berlińskich demokratów i studentów Rewolucji Marcowej 1849 roku została napisana przez zespół, który również ją wykonuje na scenie. Wychodząc od tekstu „To jest nasz czas” uczennice i uczniowie opracowali zwrotki, refren i wielki most w stylu punkrockowym, którego korzenie sięgają lat 70 i który stanowi programy sprzeciw wobec istniejących porządków i establishmentu.

Hymn zakończenia Bettiny von Arnim „Czym jest Wolność” jest w końcu przypomnieniem piosenki

Westernhagena „Wolność”, która przynajmniej w Niemczech stała się rodzajem symbolu pokojowej rewolucji 1989 roku. Podobnie jak Westernhagen („Wolność jest jedyną, której brakuje”) również Bettina jest świadoma jej przelotności („Żyj wolnością, jest potężna, ale nigdy nie zostaje zbyt długo”). Tak więc ostatnie tony

musicalu kończą się wreszcie znanym z początku Tritonem Rewolucji, który sugeruje wieczną walkę o wolność.

Über das Libretto

Georg Müntjes

So träumte ich unter der oleanderduftenden Schlummerwelle, die über meine Besinnung hingleitete, in der ich empfand, was es sei berührt sein vom Geist, der vom Leib geschieden ist. [...] Dann fühlte ich aufs Neue mich, zu den Füßen Eurer Majestät einer Regung hingeben, die ich Wahlverwandtschaft nenne, von der ich nicht weiß, ob sie von andern Menschen je empfunden, zu Eurer Majestät aber leitet mich ein Vertrauen, dass ich verstanden werde.

(Bettina von Arnim, geschrieben am 5. September 1847)

Diese Beschreibung eines Nachmittagsschläfchens im Garten des Waldschlosses des Adligen von Meusebach in einem Brief an Friedrich Wilhelm IV., ließ bei mir sofort ein Bild von Bettina aufkommen, wie sie zum Ende des Stückes in einer Laube sitzt und ihr Lied über Freiheit singt. Die Gartenlaube ist zwar nicht mehr im Stück vorhanden, doch sie ist die Rahmung, die mich dazu bewegt hat „Was ist Freiheit?“ zu schreiben. So ist es manchmal im Musical-Schreiben: Es ist ein kooperativer Prozess und bestimmte Dinge müssen gehen, doch sie sind ein guter Aufhänger, um über den Geist des Stückes zu informieren und in gewisser Weise bleiben sie dann doch im Werk, auch wenn sie nicht mehr tatsächlich vorhanden sind. Ich schickte also die ersten blumigen Zeilen von Bettinas Solo an Stefan, der mir sofort eine Melodie zukommen ließ.

Von da an war das Lied ziemlich schnell geschrieben. Es war uns als Autoren des Stückes wichtig, dass wir uns an dessen Ende an all die Schülerinnen und Schüler im Publikum richten, deren Zukunft noch vor ihnen liegt. Immerhin ist „Eure Freiheit ist unsere Freiheit“ ein Schulmusical. Es wendet sich an die Jugend. Bettina wendet sich in ihrem Lied dementsprechend – so hieß es auch in ersten Regieanweisungen – an diese zukünftigen Generationen. Die Freiheit ist etwas Merkwürdiges. In unserer Welt scheint es immer ein Spannungsverhältnis zwischen ihr und der Sicherheit zu geben. Es ist wohl ihre unklare, unstete Natur, ihr grenzenloses Potential bis hin in den Wahnsinn, die sie so angsteinflößend macht und Menschen schnell dazu bewegt sich in ihre Sicherheit zu begeben. Und nicht nur das: Freiheit wird von dieser Position aus sogar noch verpönt, als etwas Gefährliches gesehen und möchte eingedämmt werden.

Möchte man sich in dieser Gegenüberstellung von Freiheit versus Sicherheit gedanklich weiter aufhalten, war es für mich immer überraschend, dass ich in dieser Dualität in mir immer erstere als höchstes Gut empfinde. Überraschend deshalb, weil meine Teenager-Zeit höchst turbulent und dementsprechend so ganz und gar nicht sicher war. Als Jugendlicher in der achten Klasse erlebte ich die für mich traumatische Scheidung meiner Eltern und war in dieser Zeit eben an jener Schule, in der sie gerade „Eure Freiheit ist unsere Freiheit“ sehen dürfen. Ein stabiles Familienhaus wäre eigentlich das Richtige für dieses ohnehin schon unruhige Alter gewesen. Dieses war mir nicht vergönnt. Ständig waren wir am Umziehen, ständig gab es neue kleine Dramen, ständig fühlte ich mich allein. Es hätte also auf Grund dieses

Traumas gute Gründe gegeben, dass ich mich in späteren Jahren zum ultimativen Sicherheitsfanatiker entwickle und all das, was ich in den Jugendjahren nicht hatte, mir dann erst recht aufbaue. Doch nein: In stillen Momenten stellte und stelle ich immer wieder fest, dass Freiheit mein höchstes Gut ist, auch wenn dieses gelegentlich ein ganz schön großes Maß an Mut verlangt. Deswegen möchte ich ebenso wie Bettina folgende mutmachenden Worte an euch junge Menschen richten, die ihr durch die Gänge dieser Schule lauft, so wie ich es einst getan habe: eure Freiheit ist etwas Wunderbares! Insbesondere in der Welt, in der wir gerade leben. Eigentlich ist sie wie Geld. Ein echtes Privileg! Und für Geld hat wiederum der große amerikanische Stückeautor Thornton Wilder die passenden Worte gefunden, die sich bekanntlich auch in der Adaption eines seiner Werke – dem Musical-Megahit „Hello, Dolly!“ – wiederfinden. Ich möchte sie daher hier kurz paraphrasieren: Geld – verzeihen sie mir den Ausdruck – ist wie Dünger. Es ist nichts wert, es sei denn es wird verteilt und ermuntert junge Dinge zu wachsen. (Liebe Zuschauer, falls es sie interessiert: sie wären überrascht, wenn sie feststellen, wie viel „Dolly“ in Bettina von Arnim steckt!).

Ich kann euch nur ans Herz legen, liebe Schülerinnen und Schüler, eure Freiheit wie Geld zu sehen. Lasst sie strömen wie einen Fluss, lasst sie wehen wie den Wind und ihr werdet feststellen, dass auch im größten Chaos Ruhe einkehrt. Und dann, wenn ihr diesen Punkt erreicht habt, denkt bitte auch an andere. Wie gesagt: Freiheit ist ein Privileg und ein Bewusstsein darüber kann euch die Welt nochmal ganz neu eröffnen. Und diese Welt braucht Veränderung. Das sehen wir jeden Tag in den Nachrichten. Um hier mal ganz beherzt die Worte aus unserem Musical zu zitieren:

Nutz' sie klug, verteil sie überall.
Findet sie dann mal nicht Widerhall,
hab Vertrau'n, dass sie trotzdem weitersingt.
Deine Freiheit ist es wert, d'rum hör auf Ihren Klang.

Ich hoffe, liebe Zuschauer, dass sie Freude an dem Klang der Freiheit haben, den Stefan Daubner und ich für unser Schulmusical geschrieben haben. Lassen Sie uns gemeinsam das Privileg der Freiheit mutig nutzen und damit bewusst umgehen lernen. Denn es gibt viel zu tun auf dieser Welt. Und, liebe Schülerinnen und Schüler, ihr steht dabei ganz vorne. Die Zukunft gehört euch, den jungen Leuten. Daher seid frohen Mutes. Oder wie jemand anderes euch wohl verträumt raten würde:

Wer eine Kraft besitzt, hat das Gefühl derselben, oder den Glauben,
und darf unternehmen was für den Zweifler Vermessenheit wär!
(Bettina von Arnim)

O libretcie

Georg Müntjes

Śniłam więc pod pachnącą oleandrami falą snu, która zalała moją świadomość, czułam, jak to jest: być dotkniętym przez ducha, który opuścił ciało. [...] Potem poczułam, że oddaję się na nowo, u stóp Waszej Królewskiej Mości, impulsowi, który nazywam powinowactwem z wyboru. Nie wiem, czy ktokolwiek kiedykolwiek je czuł, ale wierzę, że Wasza Wysokość mnie zrozumie.

(Bettina von Arnim, napisane 5 września 1847 r.)

Ten opis popołudniowej drzemki w ogrodzie leśnego zamku szlachcica von Meusebach w liście do Fryderyka Wilhelma IV od razu przywiódł mi na myśl obraz Bettiny siedzącej w altanie pod koniec sztuki i śpiewającej swoją pieśń o wolności. Altany nie ma już w spektaklu, ale to kadrowanie skłoniło mnie do pytania: „Czym jest wolność?”. Tak to czasem bywa w pisaniu muzyki: jest to proces oparty na współpracy i pewne rzeczy muszą odejść, ale są one dobrym punktem zaczepienia, który informuje o duchu utworu i w pewnym sensie pozostają w dziele, nawet jeśli w rzeczywistości już ich nie ma. Wystąłem więc pierwsze kwieciste wersy solówki Bettiny do Stefana, który natychmiast przysłał mi melodię. Od tego momentu piosenka powstawała dość szybko. Jako autorom spektaklu, zależało nam na tym, abyśmy na jego zakończenie zwrócili się do wszystkich uczniów na widowni, których przyszłość jest jeszcze przed nimi. W końcu „Wasza wolność jest naszą wolnością” to musiał szkolny. Skierowany jest do młodych ludzi. W związku z tym Bettina zwraca się w swojej pieśni do tych przyszłych pokoleń – co było również wskazówką w pierwszych uwagach reżyserskich.

Wolność jest czymś dziwnym. Wydaje się, że w naszym świecie zawsze istnieje napięcie między wolnością a bezpieczeństwem. Prawdopodobnie jej niejasna, niestabilna natura i jej potencjał graniczący wręcz z szaleństwem, sprawia, że jest tak przerażająca i szybko skłania ludzi do poszukiwania bezpieczeństwa. Co więcej z tej perspektywy wolność jest wręcz źle widziana, postrzegana jako coś niebezpiecznego i przeznaczonego do ograniczenia. Jeśli nadal rozmyślać nad tą przeciwnością wolności i bezpieczeństwa, to zawsze zaskakiwało mnie, że w tej dwoistości odczuwam we sobie zawsze to pierwsze jako najwyższe dobro. Zaskakujące, ponieważ moje nastoletnie lata były bardzo burzliwe, a co za tym idzie i niebezpieczne. Jako nastolatek w ósmej klasie przeżyłem traumatyczny rozwód moich rodziców, byłem wtedy w szkole, w której obecnie można oglądać musical „Wasza wolność jest naszą wolnością”. Stabilny dom rodzinny byłby właściwie odpowiedni na te i tak już niespokojne czasy. Mnie to nie było dane. Ciągłe coś się działo, ciągle pojawiały się nowe małe dramaty, zawsze czułem się samotny. Wydawać się mogło, że ta trauma dawała dostateczne powody, aby w późniejszych latach stać się największym fanatykiem bezpieczeństwa i zbudować wszystko, czego nie miałem w młodości. Ale nie: w chwilach ciszy uświadomiłem sobie i nadal mam to przekonanie, że wolność jest moim najwyższym

dobrem, nawet jeśli czasami wymaga to nie lada odwagi. Dlatego, podobnie jak Bettina, pragnę skierować następujące słowa zachęty do was, młodych, którzy tak jak kiedyś przechodzicie korytarzami tej szkoły: Wasza wolność jest wspaniałą rzeczą! Zwłaszcza w świecie, w którym teraz żyjemy.

Właściwie, to jest podobnie jak z pieniędzmi. Prawdziwy przywilej! A za pieniądze wielki amerykański dramaturg Thornton Wilder po raz kolejny znalazł odpowiednie słowa, które, jak powszechnie wiadomo, znaleźć można również w jednym z jego dzieł – muzycznego megahitu „Hello, Dolly!”. Chciałbym to zatem pokrótce sparafrazować: pieniądze – proszę mi wybaczyć to wyrażenie – są jak nawóz- nie jest nic warty jeśli nie będzie rozprowadzony i w ten sposób będzie wspomagać młode zarodki do wzrostu. (Drodzy widzowie, zdziwilibyście się, gdybyście się dowiedzieli, ile „Dolly” jest w Bettinie von Arnim!).

Mogę wam tylko polecić, drodzy uczniowie abyście spojrzeli na swoją wolność jak na pieniądze. Niech płyną jak rzeka, niech wieją jak wiatr, a przekonacie się, że nawet w największym chaosie odczujecie spokój. A potem, kiedy dojdziecie do tego punktu, pomyślcie również o innych. Jak powiedziałem: wolność jest przywilejem, i świadomość tego może otworzyć przed wami świat w zupełnie nowy sposób. A ten świat potrzebuje zmian. Widzimy to każdego dnia w wiadomościach. Cytując słowa z naszego musicalu:

Używaj jej mądrze, rozdawaj wszędzie.

Jeśli nie znajdzie echa,

Ufaj, że i tak będzie dalej śpiewać.

Twoja wolność jest tego warta, więc wsłuchaj się w jej dźwięk.

Mam nadzieję, drodzy widzowie, że spodobają się wam dźwięki wolności, które razem ze Stefanem Daubnerem napisaliśmy do naszego szkolnego musicalu. Odważnie korzystajmy razem z przywileju wolności i nauczmy się świadomie z nią obchodzić. Bo na tym świecie jest wiele do zrobienia. I to jest wasze zadanie. Przyszłość należy do was, młodych. Dlatego bądźcie dobrej myśli. Albo jak pewnie by ci ktoś inny doradził marzycielsko:

Ten, kto posiada moc, ma jej wycucie, albo wiarę, może podjąć się tego,
co byłoby zuchwalstwem dla wątpiącego!

(Bettina von Arnim)

Musiknummern und Songtexte

Numery muzyczne i teksty piosenek

I. AKT

1. Ouvertüre (instrumental) / Uwertura (instrumentalna)

2. Gewalt ist auch eine Lösung (Ludwik, Jan, Antoni, Egisia)

Oh Mama, oh Mama, sie tricksen mich aus. Das stimmt nicht,
wie falsch du doch bist.

Das Mädchen, es kreischt nur, komm wir schmeißen es raus.

Nein, Mama, die sind voller List.

Ich bin Napoleon,nehm' es auf mit allen!

Oh Mama, schau her, wie meine Gegner vor mir fallen.

Antek spielt Preußen und Jan Österreich.

Meine Schwester ist Russland und mit einem Streich wisch ich sie weg.

All diesen Dreck!

Und ganz unverhohlen befreie ich Polen,

denn das ist nur wichtig, ihr Gezeter ist nichtig.

Was immer auch droht uns'rem Lande, das richt' ich!

Ach Mama, ach Mama, er gibt wieder an.

Der denkt wohl, er ist schon ein ganz großer Mann. Doch Napoleon ist klein.

Ludwik, du bist ein Schwein,

das nur grunzt, nur bezichtigt. Bist dir selbst nur verpflichtet. Ja, man sollte es

schlachten weil es sonst nichts verrichtet. Oh Mama, oh Mama,

kann kaum widersteh'n,

denn Schlachten, die schlage ich gern.

Werd' nie einem guten Kampf aus dem Weg geh'n.

Das freundliche Wort liegt mir fern.

Gewalt ist auch eine Lösung, Gewalt, das lerne ich hier, bringt mich an all meine
Ziele, Gewalt ist machtvolle Gier. Und ich will mehr, so viel mehr.

Gebt es her, gebt es her.

Gewalt ist auch eine Lösung, Gewalt bestimmt uns're Zeit.

Gewalt bewegt uns're Erde, Gewalt bringt Menschen sehr weit.

2. **Walka to też rozwiązanie (Ludwik, Jan, Antoni, Egisia)**

O Mamo, o Mamo, oszustwo! Nie prawda kłamczucho jedna!
Nie znoszę jak ona ciągle się drze. Nie Mamo oni są wredni.
Ja Napoleon nie boje się nikogo. O Mamo, czy widzisz,
Tam w prochu leży mój wróg. Antek to Prusy a Jasiek to Austria,
moja siostra to Rosja
i jednym ruchem pokonam ją!
Z mapy wymażę i nie omylnie Polskę uwolnię. Bo to jest tu ważne,
co mnie obchodzi ich lament.
Co tylko ci grozi, ja zniszczę ojczyźno! Ojczyźno!

Ach Mamo, ach Mamo on się przechwala, on myśli, że wyrósł na wielkiego pana.
Napoleon ma niski wzrost. Głuptasin, to powiem ci wprost.
Walczysz palcem na mapie.
Uważaj, bo Rusek cię złapie! Nosa zadzierasza jak król!
O Mamo, o Mamo, nie mogę się doczekać, by wroga pogrzebać,
i z jego perfidii się śmiać.
Walka to jest rozwiązanie, ja chcę zwyciężać od dziś.
Dla mego kraju oddam wszystko!
Prędzej czy później, przyjdzie mój czas!
Walka to też rozwiązanie, walka rodzi się dziś. Walka kręci dziś ziemią,
walka kręci dziś ziemią!

3a. **Ich muss stärker sein (Sosthenia)**

Er hat den Blick eines Jungen voller Unruhe,
doch ein leichtes Lächeln, das ihm diese nicht erlaubt.
Junge, ich begehr' dich, lass mich deine Ruhe sein.
Denn wir wissen beide: Du bist wirklich sehr allein.

Ich muss stärker sein, ich muss klüger sein
und ich lächle nur, wenn sie krakeel'n.
Denn insgeheim ist mein schöner Schein nur ein Schild,
der mich bewahrt
vor der ungestümen Art,
die mich fürchtet und betört
sonst hätt' ich längst abgeschwört
diesen wilden, unverbrauchten Seel'n.

3a. **Muszę być silniejsza (Sosthenia)**

Ma wygląd chłopca pełnego niepokoju, lekki uśmiech zdobi jego twarz.
Chłopcze, pragnę cię w ramionach mych ukoić, oboje wiemy dobrze,
jesteś naprawdę bardzo samotny.

Muszę być silniejsza, muszę być mądrzejsza,
Jeśli ma się spełnić to co dziś jest snem.
W tym mieście życie nie jest łatwe. Znaczone karty daje los.
Kobiety mądre, odważne i uparte, dobrze wiedzą o co toczy się gra.
Ja nie pozwolę by życie zmiotło mnie. Przysięgam na szczyt wdrapię się.

3b. Und doch bin ich hier (Sosthenia)

Es gibt Tage, an denen ich nicht aufhöre, an dich zu denken.
Nächte voller Träume und Träume.
Manchmal schreie ich, dass ich dich hasse,
ich verfluche die Zeit, als ich dich getroffen habe.
Und doch bin ich hier, genau hier!
Ich rannte, obwohl meine Füße vom Wüstensand und der Hitze verbrannt waren,
obwohl meine Augen vom Meersalz gebissen wurden, bin ich hier.
Ich fand einen Weg, die Sehnsucht und den Schmerz zu lindern.
Auf den Flügeln des Windes trägst du mich,
ich kuschele mich in warme Arme.
Ich stehe dir zur Verfügung, wenn du fragst.
Wie eine Schwalbe fliege ich zu deinem Nest.

3b. A jednak jestem tu (Sosthenia)

Są dni gdy o tobie myśleć nie przestaję,
noce pełne marzeń i snów.
Chwilami krzyczę, że cię nienawidzę,
przeklinam czas, w którym cię poznałam.
A jednak jestem tu, właśnie tu!
Biegłam, choć moje stopy palił piasek pustyni i żar,
choć oczy gryzła morska sól, jestem tu.
Znalazłam drogę, by ukoić tęsknotę i ból.
Na skrzydłach wiatru unosisz mnie,
w ciepłe ramiona tulę się.
Jestem na każde skinienie gdy prosisz.
Jak jaskółka frunę do twego gniazda.

4a. Auf dem Weg zur Freiheit (Ludwik, Chor)

Geh, geh, geh und hör nicht auf.
Geh, geh, geh, lass dich mit jedem Schritt deinem Ziel näherbringen.
Geh, geh, geh, bis die Welt ein besserer Ort wird.
Geh, geh, geh, geh, mein Freund.

4a. Ku wolności (Ludwik, Chór)

Idź, idź, idź i nie zatrzymuj się.
Idź, idź, idź niech każdy krok zbliża cię do celu.
Idź, idź, idź, aż świat lepszym stanie się.
Idź, idź, idź, idź mój przyjacielu.

4b. Auf dem Weg zur Freiheit (Ludwik, Chor)

Geh, entzünde tausend Herzen mit deinem heißen Herzen.
Greif mit deinem Verstand nach den Sternen.
Möge das Leben dauern, erfüllt von Liebe
und bald wirst du das Licht der Freiheit erblicken.
Träume den Traum von der Freiheit, bis du ihren Glanz siehst.

4b. Ku wolności (Ludwik, Chór)

Idź, gorącym sercem rozpal serc tysiące, umysłem swoim sięgaj gwiazd,
by trwało życie, miłością wypełnione, a wnet wolności ujrzysz blask.
Śnij sen o wolności, aż ujrzysz jej blask.

5a. Ich weiß, wie man unser Land befreit (Ludwik)

Was glaubst du, wer ich bin? Ein Unruhestifter, laut, wild?
Hältst du mich für einen eitlen Pfau, für den Geist des Chaos?
Ich weiß, wie ich unser Land befreien kann.
Ich kenne die Nation und ich weiß, was sie will.
Wir müssen mutig unsere Rechte verteidigen.
Freiheit ist alles, was ich heute will.
Schaut auf euch selbst, im Spiegel des Gewissens.
Ihr erschreckten Hirsche, ihr Herde von Hirschen!
Versammelt an der Krippe des Bären, Hilflos auf ein Wunder wartend!

5a. Ja wiem jak wyzwolić nasz kraj (Ludwik)

Za kogo mnie macie?
Za wichrzyciela, głośnego, dzikiego? Za pawia próżnego, za ducha chaosu?
Ja wiem jak wyzwolić nasz kraj.
Znam naród i wiem czego chce.
Musimy odważnie bronić swych praw. Wolność to wszystko czego dziś chcę.
Spójrzcie na siebie, w lustrze sumienia. Wy wystraszonych saren stado!
Zgromadzone przy żłobie niedźwiedzia,
bezzradnie czekając na cud!

5b. Auf dem Weg zur Freiheit (Ludwik, Chor)

Geh, geh, geh und hör nicht auf.
Geh, geh, geh, lass dich mit jedem Schritt deinem Ziel näher bringen,
Geh, geh, geh, bis die Welt ein besserer Ort wird.
Geh, geh, geh, geh, mein Freund.

5b. Ku wolności (Ludwik, Chór)

Idź, idź, idź i nie zatrzymuj się.
Idź, idź, idź niech każdy krok zbliża cię do celu.
Idź, idź, idź, aż świat lepszym stanie się.
Idź, idź, idź, idź mój przyjacielu.

5c. Auf dem Weg zur Freiheit (Jan, Chor)

Lasst uns die Fenster öffnen, lasst uns die Türen öffnen.
Lasst uns die Häuser unserer Herzen reinigen.
Niemand soll sich in ihnen fremd fühlen.
Gemeinsam werden wir eine neue Welt erschaffen, die Welt unserer Träume.

5c. Ku wolności (Jan, Chór) Otwórzmy okna, otwórzmy drzwi.

Sprzątnijmy domy naszych serc, niech nikt nie czuje się w nich obco.
Razem stworzymy nowy świat, świat naszych marzeń.

6. Polonaise (Sosthenia, Ludwik, Jan, Chor)

S: Kommen Sie und lassen Sie sich einladen, meine Herren.
Das ist mein Salon. Sind Sie überrascht?
Ich bin weit gekommen und glaube an die Kraft, die in mir steckt.
Sie kennen mein Motto:
Ich muss stärker sein, ich muss klüger sein
Und ich lächle nur, wenn sie krakeel'n.
Das ist mein Schutzschild und meine Geheimwaffe.
Niemand wird es jemals wagen, einen Angriff auf mich zu machen.
Ich habe Einfluss, den niemand je hatte, einen Freundeskreis,
niemand hat meine Rolle je in Frage gestellt. Träume werden heute wahr,
die Spitze der Gesellschaft besucht mich, mein Salon ist für Freunde geöffnet.
C: Das Leben in Frankreich ist sorgenfrei.
Lass es für immer und ewig so weitergehen.
Warum müssen wir zurück? Frankreich ist das Paradies!
Hier, im Exil überlebt Polen!
S: Ludwik, beruhige dich, nimm dir Zeit. Wir sind Polen, bleib unter uns.
L: Was für eine Nation sind wir ohne unser eigenes Land?
S: Unsere Nation lebt in den Herzen, in der Poesie.
L: Bankette, Diskussionen,
Mazurkas, Gedichte? Soll das dein Kampf für das Land sein?
S: Die Werke des Geistes dauern ewig.
Ein flüchtiger irdischer Kampf.
L: Ein Feigling, der sich hinter großen Worten verbirgt.
S: Damals waren wir jung in Warschau
und wussten wenig über den Geschmack der Freiheit.

L: Weißt du jetzt mehr?
S: Deine Freiheit ist ein Dämon, der uns zum Opferaltar stößt.
Sag dich von ihm los!
Was kann ich tun? Er ist taub wie ein Rüssel.
Auf ihn wirft der Dämon immer wieder seinen Schatten.
C: Das Leben in Frankreich ist sorgenfrei...
J: Er ist verrückt, er muss gestoppt werden bevor es zu spät ist,
diesen Plan zu vereiteln!
C: Das Leben in Frankreich ist sorgenfrei...

6. **Polonaise (Sosthenia, Ludwik, Jan, Chór)**

S: Zapraszam pięknie szanowni państwo,
to jest mój salon. Dziwicie się?
Daleko zaszłam wierząc w siłę, która we mnie tkwi. Znacie moje hasło:
Muszę być silniejsza, muszę być mądrzejsza i uśmiechać się, nawet gdy jest źle.
To tarcza moja jest i tajemna broń.
Nikt nie ośmieli się skrycie atakować mnie. Mam wpływy, których nie ma nikt,
przyjaciół krąg, nikt nie podważa roli mej.
Sny spełniły się dziś, kwiat society mnie odwiedza,
mój dom dla przyjaciół jest otwarty.
Ch: Wolne od zmartwień jest życie we Francji. Niech się tak kręci, na zawsze trwa.
Po co nam wracać? Francja to raj! Tu, na obczyźnie Polsko nam trwaj!
S: Ludwiku, spokojnie, daj sobie czas.
Jesteśmy Polską zostać wśród nas.
L: Co z nas za naród bez własnej ziemi? S: Nasz naród żyje w sercach, w poezji.
L: Bankiety, dyskusje, mazurki, wiersze! To ma być wszystko? To walka o kraj?
S: Na wieki trwają dzieła ducha, ulotny zaś ziemski bój.
L: Tchórz schowany za wielkimi słowami!
S: Wtedy w Warszawie byliśmy młodzi, o smaku wolności wiedząc nie wiele.
L: Wiesz teraz więcej?
S: Twa wolność to demon,
który cię pcha na ofiarny stos. Wyrzeknij się go!
Co mogę zrobić on głuchy jak pień
na niego ten demon wciąż rzuca swój cień.
C: Wolne od zmartwień jest życie we Francji...
J: On jest opętany trzeba go powstrzymać zanim będzie za późno.
Ja zniszczę ten plan!
C: Wolne od zmartwień jest życie we Francji...

II. Akt

7a/b. Weben (Weberin, Chor)

Weben, weben, immer nur weben, web' dein Netz als Widerstand.
Denn wir sind ein Netz aus Spinnen, das sich plagt in diesem Land.

7a/b. Sieć (Tkacze, Chór)

Tkaj, tkaj, ciągle tkaj, tkaj swą sieć oporu.
Jesteśmy pajęczą siecią, plagą tego kraju.

7c. Weben (Bettina, Weberin, Chor)

Sie hat nicht Unrecht. Ihre Wut kenne ich zwar viel zu gut,
doch ich weiß es nicht, ich weiß es einfach nicht.
Weiß womöglich gar nichts vom wahren Lebensleid.
Doch was and'res bleibt mir noch?
Tatenlos glücklich sein?

7c. Sieć (Bettina, Tkaczka, Chór)

Ona się nie myli. Znam jej gniew, aż za dobrze.
Ale nie wiem, po prostu nie wiem.
Możliwe, że nic nie wiem o prawdziwym cierpieniu w życiu.
Ale czy pozostaje mi tylko być szczęśliwą, nic nie robić?

8. Ehrlichkeit (Bettina, König)

Majestät, bin es wieder, untertänigst schreib' ich. Es geht um die Weber,
deren Fall kümmert mich. Die Barracken sind voll und voll Leid bitt' um eure Hilfe,
lasst sie nicht im Stich.
Ach, Ehrlichkeit ist Freundschaft zu eigen, aus ihr spricht ein göttliches Wort.
Ich schätze sie, unsere Korrespondenz und hoffe, sie setzt sich im Weiteren fort.

Gnädige Frau, ihr Wort ist mir recht.
Der Blick auf die Dinge entspricht ihrem Geschlecht.
Der Charakter des Weibes scheut Leid.
Doch ich bin der wahren Gegebenheit Knecht.

Der Charakter des Weibs ist mir nicht bekannt, ich bin einfach ich, Bettine genannt.
Bin ich weiblich? Bin ich männlich? Wer weiß?
Stolz bin ich ja, der Welt zugewandt.
Sie haben nicht recht, was die Polen angeht,
das sind grausame Mörder. Für die ist es zu spät.
Ihre Wahrnehmung steht ihnen zu.
Sie war'n fern den Prozessen, wie's dem Weib wohlانsteht.

Ach, Ehrlichkeit ist nicht von Int'resse,
sie ist in der Welt nicht gefragt.
Denn Macht ist, was un'sre Welt nur regiert.
Wen wundert's, dass mancher verzagt?
Ach, Ehrlichkeit ein hohes Ansinnen, mit dem auch gespielt werden kann.
Verwende sie schützend und kenn deinen Wert
und du schlägst im rechten Moment selbst den Mann.
Ach, Ehrlichkeit ist Freundschaft zu eigen,
aus ihr spricht ein göttliches Wort.
Ich schätze sie, unsere Korrespondenz und hoffe, sie setzt sich im Weiteren fort.

8. **Uczciwość (Bettina, Król)**

Wasza Wysokość, znowu zwracam się do Pana. Piszę z największym szacunkiem.
Chodzi o tkaczy, zależy mi na ich sprawie.
Ich baraki są przepętnione i pełne cierpienia. Proszę Cię o pomoc,
nie zawieź ich.

Ach, uczciwość jest konieczna w przyjaźni, przez nią przemawia Słowo Boże.
Cenię sobie, naszą korespondencję.
Mam nadzieję, że będzie kontynuowana w przyszłości.
Pani słowa pokazują prawdę z kobiecej perspektywy,
ja muszę patrzeć na sprawy realnie.

Charakter kobiety nie ma tu znaczenia.
Jestem po prostu sobą, nazywam się Bettina.
Nie ważne czy jestem kobietą, czy jestem mężczyzną? Z dumą patrzę na świat.

Nie ma Pani racji co do Polaków,
są okrutnymi mordercami.
Dla nich jest już za późno.
Pani, jak przystoi to kobiecie,
powinna trzymać się z dala od procesów.

Ach, uczciwość nie jest interesowna, nie ma na nią popytu na świecie.
Władza jest tylko tym, co rządzi naszym światem,
lecz wielu ludzi doprowadza do rozpacz.

Ach, uczciwość jest wspaniałą cechą, nie można się nią bawić.
Używaj jej by chronić innych i znaj jej wartość.
Będąc uczciwym przekonasz do swoich racji innego człowieka.
Ach, uczciwość jest nieodłączna w przyjaźni,
przez nią przemawia Słowo Boże.
Cenię sobie, naszą korespondencję
i mam nadzieję, że będzie kontynuowana w przyszłości.

9. Gericht (Lucie, Mimi, Weberin)

254 Angeklagte in Berlin,
doch da Ludwig so gut redet, lässt man sie wohl zieh'n.
Dieser Pole Mieroslawski steht im hohen Haus
und teilt gegen die verstaubten Herren richtig aus.
254 Angeklagte in Moabit,
ganz Berlin zieht's zum Prozess und mir bleibt nur dies Lied.
Denn jeder, der was auf sich hält, ist dort im Saal.
Alle Plätze sind besetzt, d'rum bleibt mir keine Wahl.
Kein Problem, denn seine Rede ist hier veröffentlicht.
Hier steht genau geschrieben, was er für kluge Worte spricht.
Auf suggestive Fragen antwortet er nur:
Wir sind nur Sündenböcke, von Verrat ist keine Spur!"

Was für ein Mann, was für ein Leben! So muss ein Revoluzzer sein!
Was für ein Mann, welch' edles Streben!
Er steht für seine Heimat ein.
254 Angeklagte, Männer von Welt.
Lucie, du darfst raten, wer mir da am besten gefällt.
Dieser gut gebaute Pole hat sie in der Hand
und bringt mich in seiner Strahlkraft völlig um den Verstand.
Sie nenn'n ihn Kommunisten, den Vorwurf tut er ab.
Dafür braucht's Eigentum, was Polen ja nicht hat.
„Denn es gehört nicht sich, ist zerteilt und staatenlos“
erwidert er präzise, stellt die alten Herren bloß.

Was für ein Mann, was für ein Leben! Er beherrscht den ganzen Ort.
Was für ein Mann, welch' edles Streben!
Will ihn heiraten sofort!

254 Angeklagte, der letzte Schrei,
doch wär' es besser, geht die Polen-Euphorie bald vorbei!
Wie können sie das sagen? Mimi, hör' da nicht hin!
Nur für bürgerliche Damen wie sie macht all dies Sinn.
In Deutschland herrscht das Elend. Davon krieg'n sie ja nichts mit!
Doch ich hab' es erlebt, das hier ist nur'n kleiner Schritt Nationalstaatdenken?
Klar! Doch gehört da auch dazu, dass jeder Staat sozial denkt.
Und wie sieht das ihr Filou?

Was für ein Mann, was für ein Leben! Doch für die Armen bleibt es schwer.
Was für ein Mann, welch' edles Streben! Ich geb' es zu, er macht was her.

Was für ein Mann, was für ein Leben! Strategie bis zum letzten Tag.
Was für ein Mann, welch' edles Streben!
Wie all das wohl ausgeh'n mag?

254 Angeklagte vor Gericht,
das Urteil nach vier Monaten ist fürchterlich! Ludwik und acht seiner Leute sollen
sterben nun, wegen Hochverrat, dabei war'n's kaum mehr als Unruh'n.
Und siebenundneunzig and're, die straft man ab mit Haft,
doch viele kommen frei, also hat er's wohl geschafft,
dass die Polenfrage bleibt und der Kampf weitergehen kann.
Was für ein edler Märtyrer, was für ein toller Mann!

Was für ein Mann, was für ein Leben!
So wie's begann, so endet es.
Was für ein Mann, welch' edles Streben!
Und das war`s mit dem Polenprozess!

9 Sąd (Lucie, Mimi, Weberin)

254 oskarżonych w Berlinie,
ale skoro Ludwig tak dobrze przemawia, to pewnie ich wypuszczą.
Ten Polak, Mierosławski jest w sądzie
i naprawdę radzi sobie z zakurzonymi dżentelmenami.
254 oskarżonych w Moabicy, cały Berlin śledzi ten proces.
Wszystko co mi pozostało, to ta piosenka.
Každy, kto szanuje wolność, jest na sali rozpraw.
Wszystkie miejsca są już zajęte, więc nie mam wyboru.
Ale nie ma problemu, ponieważ jego przemówienie jest publikowane tutaj.
Tutaj jest dokładnie napisane, jak mądre słowa wypowiada.
Na wszystkie pytania odpowiada:
„Jesteśmy tylko kozłami ofiarnymi, nie ma śladu zdrady!”

Co za człowiek, co za życiorys! Taki właśnie powinien być rewolucjonista!
Cóż za człowiek, co za szlachetne dążenia!
Staje w obronie swojej ojczyzny.
254 oskarżonych, ludzi światowych.
Lucie, możesz się domyślić, kogo lubię najbardziej.
Ten przystojny Polak ma mnie w ręku,
a jego charyzma doprowadza mnie do szału.
Nazywają go komunistą, on odrzuca ich oskarżenia.
Domaga się wolności, którą Polska utraciła.
„Polska jest podzielona, rozgrabiona, jest krajem bez państwa” –

odpowiada precyzyjnie na bezsensowne pytania starszych panów.
Co za człowiek, co za życiorys! Przekonał wszystkich w mieście.
Cóż za człowiek, co za szlachetne dążenia! Chciałabym go zaraz poślubić!

254 oskarżonych, ostatnie wieści.
Lepiej by było, gdyby polska euforia szybko minęła!
Jak oni mogą tak mówić? Mimi, nie słuchaj tego!
Tylko dla pań z klasy średniej, takich jak ona, to wszystko ma sens.
W Niemczech panuje nędza. Nikt tego nie widzi!
Ale ja tego doświadczyłam.
Należy myśleć o państwach narodowych? Jasne!
Ale trzeba też myśleć o prawach społecznych. A jak widzi to jej łobuz?
Co za człowiek, co za życie! Ale biedni pozostają wciąż ze swymi kłopotami.

Cóż za człowiek, co za szlachetne dążenia! Przyznaję, to jest imponujące.
Co za człowiek, co za życie! Strateg do ostatniego dnia.
Cóż za człowiek, co za szlachetne dążenia! Jak to wszystko się potoczy?

254 oskarżonych w sądzie.
Werdykt po czterech miesiącach jest straszny!
Ludwik i ośmiu jego ludzi – skazanych na śmierć,
za zdradę stanu, mimo, że nie doszło do zbrojnego powstania.
Dziewięćdziesięciu siedmiu innych zostaje ukaranych więzieniem.
Ale wielu jest uwolnionych. Dzięki niemu
kwestia polska pozostaje otwarta i walka może trwać.

Cóż za szlachetny męczennik, co za szalenieć!
Co za człowiek, co za życie! Jak się zaczęło, tak się kończy.
Cóż za człowiek, co za szlachetne dążenia! I tak kończy się proces Polaków.

10. **Zwischen Hoffnung und Verzweiflung (Ludwik, Egisia)**

Niemand nimmt mir meine Freiheit weg,
ihren Samen hat Gott in mein Herz gesät.
Sie unterwirft sich nicht, sie gibt nicht auf,
wenn auf die Heimerde der Feind tritt drauf.
Ihr Name klingt längst in aller Munde,
lässt aber keine offene Tür verkünden.
Sie ist der gesprungenen Glocken leerer Klang
in feuchter Zelle wird mir nun ganz bang.
Zwischen Hoffnung und Verzweiflung der Freiheit süßbitterer Geschmack.
Des unvollendeten Kampfes Sinn hat die dunkle Nacht verschluckt.
Du Freiheit! Mit der Kraft deines Armes warst du bei mir auf jedem meiner Wege.

Tags in den Strahlen der Hoffnung glänzend, nachts durch meine Träume gehend.
Moabits dicke Mauern schlucken heute meinen Schrei nach Freiheitgesang.
Es bleibt der Gitter knarzendes Geräusch. Es bleibt der Stiefel hallender Klang.

10. *Miedzy nadzieją a zwątpieniem (Ludwik, Egisia)*

Nikt nie odbierze mi wolności, jej ziarno zasiał w sercu Bóg.
Nie podda się i nie ulegnie, gdy ziemię ojców depta wróg.
Jej imię brzmi na wszystkich ustach, lecz nie otwiera żadnych bram.
Pękniętych dzwonów – mowa pusta, w wilgotnej celi siedzę sam.

Miedzy nadzieją a zwątpieniem, wolności słodko – gorzki smak.
Niedokończonych walki sens, pochłonął czarnej nocy mrok.
Wolności! Siłą swego ramienia, byłeś przy mnie na każdej z dróg.
W dzień błyszcząc w nadziei promieniach, nocą w marzeniach moich snów.

Dziś Moabitu grube mury, chcę zdławić wolnej pieśni krzyk.
Podkutych butów stuk ponury, jęk głuchy zamykanych krat.

Miedzy nadzieją a zwątpieniem, pęka wolności wąta nić.
Podkutych butów stuk ponury, jęk głuchy zamykanych krat.
Jęk zamykanych krat.

11. *Kommt schon, Sportsfreunde (Lucie, Mimi, Redner)*

Wo nur hin mit meiner Kraft? Nichts lässt sich verwalten, dieses Land,
das ist nicht mehr, alles bleibt beim Alten. Da ist der Meier, der ist bieder,
seine Trägheit ist Verfall.
Nichts bewegt die müden Glieder, Metternich herrscht überall.

Und ich will eins sein mit der Menge,
möcht' vereint sein mit Volk und Vaterland.
Es soll eins sein das Gemenge, denn was sich deutsch schimpft,
ist nur außer Rand und Band.
Dieser Bund, der ist schund, wird nicht gerecht
den jungen Menschen, die hier sind.
Hab' Visionen, die sich lohnen.
Ich bin bestrebt, dass ich uns're Seele wiederfind'.

D'rum kommt schon, Sportsfreunde! Jetzt ist es so weit,
es gibt viel zu tun auf dieser Welt, das ist uns're Zeit!

Gern vergessen werden wir selbstverständlich unser Tun.
Doch auch wir erheben uns, werden nicht mehr ruh'n.
Das ist eine Männerwelt, uns ist das bewusst.

Werden Teil des Umbruchs sein, zeigen uns'ren Frust.
Und ich will eins sein mit der Menge ...
Es ist Zeit für einen Bruch, altes Holz wird morsch. Gemeinsam lenken wir die Welt,
wir sind wild undforsch. Wir sind nicht die einzigen, das ist un'sre Zeit.
Völker ganz europaweit woll'n beenden dieses Leid.

Denn zusammen sind wir weniger allein, denn zusammen,
könn'n wir endlich einig sein.
Und ich will eins sein mit der Menge ...

11. **Przyjaciele sportu (Lucie, Mimi, Mówca)**

Dokąd pójść ze swoją siłą? W tym kraju panuje marazm.
Tego kraju już nie ma, panuje stagnacja.
Jest stateczny Meier, lecz jego lenistwo jest rozkładem.
Nic nie porusza jego zmęczonych kończyn, wszędzie rządzi Metternich.

Ja chcę być częścią tego tłumu.
Chciałabym być zjednoczona z narodem i ojczyzną.
Powinniśmy być jednością,
bo teraz to co jest niemiecką wartością, wymyka się spod kontroli.
Ten sposób rządzenia jest zły, nie oddaje dążeń młodych ludzi,
którzy tu są i mają inne poglądy.
Staram się na nowo odkryć głębię naszych dusz.
Dlatego, przyjaciele sportowcy! Teraz nadszedł czas!
Jest wiele do zrobienia na tym świecie, to jest nasz czas!
Oczywiście, łatwo zapomnimy o naszych obowiązkach.
Ale teraz podnosimy się, nie będziemy biernie czekać.
To jest męski świat, zdajemy sobie z tego sprawę.
Będąc częścią przewrotu, pokażemy naszą frustrację.
Ja chcę być częścią tego tłumu...
Czas to przerwać, stare drewno gnije.
Razem zmienimy świat, jesteście dzicy i zuchwali.
Nie jesteście sami, to jest nasz czas.
Narody w całej Europie chcą położyć kres swemu cierpieniu.

Razem możemy więcej! W jedności jest siła!

Ja chcę być częścią tego tłumu...

12. **Eure Freiheit ist unsere Freiheit (Ludwik, Chor)**

Eure Freiheit ist unsre Freiheit!
Euer Untergang ist unser Untergang.

Lasst uns gemeinsam mit Freude aufsteh'n
und eine bessere neue Welt aufbauen.

Wechsel und Spree fließen unverändert im gleichen Rhythmus, stolz seit Jahr'n.
Sie kämpfen nicht, sind Flüsse der Freiheit. Fließen ohne Fesseln, ohne Zwang.
Freiheit ist in uns, niemand kann sie uns nehmen.
Freiheit ist im Herzen, Freiheit ist in dir.

12. **Wasza wolność jest naszą wolnością (Ludwik, Chór)**

Wasza wolność jest naszą wolnością. Nasz upadek jest waszym upadkiem.
Więc wstańmy razem, żeby z radością. Budować lepszy, nowy świat.
Wisła i Szprewa toczą swe wody, w niezmiennym rytmie dumnie od lat.
Nie walczą z sobą – to rzeki swobody,
Nie znają więzień, nie znają krat.
Wolność jest siłą – wolność jest w nas.
Nie odbierze jej nikt. Wolność jest w sercu.
Wolność jest w tobie, we mnie i w nim.

13. **Was ist Freiheit? (Bettina, Ludwik, Chor)**

Was ist Freiheit? Ist's ein Fluss, der sich im Strömen verliert?
Oder doch wie der Wind, der weht?
Kehrt nach Chaos endlich Ruhe ein. Oder gar der erste Sonnenstrahl,
der mich weckt aus meinem düst'eren Tal. Wie ein Morgen, der etwas Neues bringt?
Dann ist Freiheit, sie ist dann, wenn endlich Glück regiert.

Was ist Freiheit? Ist's in Wahrheit Frieden auf dieser Welt?
Sitz' ich hier allein und nur im Gebet,
kann Versöhnung zwischen Brüdern sein?
Jeder kennt den stillen Augenblick dieses Friedens, er ist nur ein Stück
von dir selbst, d'rum hoff', dass er gelingt. Dort sitzt Freiheit, in dir selbst,
doch nur wenn's dir gefällt.

13. **Czym jest wolność? (Bettina, Ludwik, Chór)**

Czym jest wolność? Jest jak rzeka, która gubi się w nurcie?
A może jak wiatr, który wieje?
Jest jak spokój wracający po burzy. Jest, jak pierwszy promień słońca,
który budzi mnie z mojej ponurej doliny.
Jak świt, który przynosi coś nowego? Wolność, jest wtedy,
kiedy szczęście w końcu zwycięża.

Czym jest wolność? Czy naprawdę możliwy jest pokój na tym świecie?
Siedzę tu samotnie i modłę się, by doszło do pojednania między braćmi.
Każdy tęskni za cichą chwilą pokoju.
Mam nadzieję, że jest to możliwe i wolność zamieszka w tobie,
ale tylko wtedy, gdy naprawdę tego chcesz.

DANK PODZIEKOWANIA

Neben allen im Programmheft Genannten gab es noch mehr Personen, die zum Gelingen dieses Projektes beigetragen haben und denen ich herzlich danken möchte: Christina Schäfer und Jochen Servatius für die Vorüberlegungen zur deutsch-polnischen Thematik, Gosia Palak-Sieńko für die herzliche Aufnahme in Poznań, Ingo Bartling und Friedl Ulrich für die Erstellung der Website, Julia Rempe und Sabine Stapel für die Betreuung ihrer Schüler, Daria Urban Kostyk und Heide Sorn-Daubner für die Grafik, Eva und Janusch Kornas für die Hilfe bei der Übersetzung, Beate Niedermeier für die Korrektur, Anita Promberger für die Unterstützung bei den Kostümen, Hausmeister Stefan Stöger für den Bühnenvorhang, Hans Steininger und Uwe Brückner für die Pressearbeit, Toralf Hildebrandt und seiner Berliner Kirchengemeinde und schließlich meiner lieben Frau für die Geduld in den letzten beiden Jahren.

Oprócz wszystkich osób wymienionych w programie było wiele innych osób, które przyczyniły się do sukcesu tego projektu i którym chciałbym szczerze podziękować: Christinie Schäfer i Jochenowi Servatiusowi za wstępne przemyślenia na temat niemiecko-polski, Gosi Palak-Sieńko za serdeczne przyjęcie w Poznaniu, Ingo Bartlingowi i Friedlowi Ulrichowi za stworzenie strony internetowej, Julii Rempe i Sabine Stapel za opiekę nad swoimi studentami, Darii Urban Kostyk i Heide Sorn-Daubner za grafikę, Evie i Januschowi Kornas za pomoc w tłumaczeniu, Beate Niedermeier za korektę, Anicie Promberger za wsparcie przy kostiumach, konserwatorowi Stefanowi Stögerowi za kurtynę sceniczną, Hansowi Steiningerowi i Uwe Brücknerowi za pracę prasową, Toralfowi Hildebrandtowi i jego berlińskiej parafii oraz na koniec mojej drogiej żonie za cierpliwość w ciągu ostatnich dwóch lat.

Stefan Daubner

Ich möchte mich bei allen bedanken, die in irgendeiner Weise dazu beigetragen haben, unser Musical einem breiten Publikum präsentieren zu können. Jede Tat, jeder gute Gedanke trug dazu bei, dass wir es auf der Bühne sehen können. Stefan, vielen Dank vor allem für die beiden „Hits“, die du zu meinen Texten geschrieben hast: das Lied der Sosthenia „Und doch bin ich hier“ und das Lied „Zwischen Hoffnung und Verzweiflung“. Daraufhin „habe ich aufgehört zu zweifeln, dass wir es schaffen können“. Um Bettina von Arnim zu zitieren, möchte ich sagen: „Ich habe etwas unternommen, was für einen Zweifler unverschämte gewesen wäre“. Georg – danke, dass du nicht protestiert hast, als ich kleinere Änderungen am Libretto vorgenommen habe. Ich möchte mich bei allen meinen Kollegen dafür bedanken, dass sie meine Wünsche in der Regel ohne unnötige Diskussionen erfüllt haben. Ich werde hier nicht originell sein und ich wiederhole nach Stefan: Danke, meine liebe Frau, dass du diese zwei schwierigen Jahre durchgemacht hast, in denen ich über nichts anderes als das Musical gesprochen habe.

Es lebe die Kunst!

Dziękuję serdecznie wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do chwili w której możemy pokazać nasz musical szerokiej publiczności. Każdy czyn, każda dobra myśl składa się na końcowy efekt, który widzimy na scenie. Stefanie dziękuję Ci szczególnie za dwa „hity” napisane do moich tekstów: song Sostheni, „Jestem tu” i song „Między nadzieją, a zwątpieniem”. Dzięki Tobie „przestałem wątpić, że damy radę” i cytując dalej Betinę von Arnim powiem: „podjąłem się tego co byłoby zuchwalstwem dla wątpiącego”. Georg – dzięki, że nie protestowałeś kiedy wprowadzałem drobne zmiany w librecie. Dziękuję wszystkim współpracownikom i wykonawcom, że zwykle bez zbędnych dyskusji podporządkowywali się moim wymaganiom. Nie będę tutaj oryginalny i powtórzę za Stefanem: dziękuję Ci moja droga Żono, że wytrzymałaś te dwa trudne lata, kiedy o niczym innym nie mówiłem, jak tylko o musicalu.

Eviva l'arte!

Antoni Urban

Antoni Urban, Georg Müntjes und Stefan Daubner

Sponsoren und Partner Sponsorzy i Partnerzy

Bayerisches Staatsministerium für
Unterricht und Kultus

Gefördert durch das DPJW
Dofinansowano ze środków PNWM

Deutsch-Polnisches Jugendwerk
Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży

SANDDORF
STIFTUNG

Landkreis
PFAFFENHOFEN a.d.Ilm
www.landkreis-pfaffenhofen.de

Volksbank
Raiffeisenbank Bayern Mitte eG
Ingolstadt Pfaffenhofen Eichstätt Weißenburg
Stiftung Jugendförderung Musik

Xbrick®
Multifunktionsmöbel

COMPUTER-STICKEREI

Münchener str. 16
85276 Pfaffenhofen
www.besirevic.de

GEORG-HIPP-REALSCHULE

SCHYREN-GYMNASIUM
Pfaffenhofen a.d.Ilm

Ehrenpatronat

Patronat honorowy

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

WIELKOPOLSKA

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

POWIAT
POZNAŃSKI

JAN GRABKOWSKI
STAROSTA POZNAŃSKI

POZnań*

Patronat Honorowy
Prezydenta Miasta Poznania

centrum
edukacji
artystycznej

Medienpatronat Patronat medialny

**GŁOS
WIELKOPOLSKI**

R Radio
Poznań

TVP 3
POZNAŃ

EMAUS
dobre radio

Sponsoren Sponsorzy

Gefördert durch das DPJW
Dofinansowano ze środków PNWM

Deutsch-Polnisches Jugendwerk
Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży

Rada Rodziców
Zespołu Szkół
Muzycznych
w Poznaniu

Ika[®]
POLSKA

